

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ՆԵՐՔՈՂՆԵՐ

ԵՐԵՎԱՆ

ՆԱՐԵԿԱՑԻ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

2019

ՀՏԴ 821.19-1 Մարտիրոսյան

ԳՄԴ 84 (5Հ) -5

Մ 394

Մ 394 Մարտիրոսյան Խաչատուր

Ներբողներ / Խ. Մարտիրոսյան

«Նարեկացի» արվեստի միություն, 2019, 126 էջ

Արվեստագետների, երաժիշտների, գրողների,
բանաստեղծների և շատ այլ մասնագիտությունների տեր
անձանց անբասիր գործունեության ու ձեռքբերումների
գովքն է արծարծվում այս ՆԵՐԲՈՂՆԵՐՈՒՄ,
ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐՈՒՄ, ԵՐԿՏՈՂԵՐՈՒՄ և
ՔԱՌՅԱԿՆԵՐՈՒՄ:

ՀՏԴ 821.19-1 Մարտիրոսյան

ԳՄԴ 84 (5Հ) -5

ISBN 978-9939-9085-5-7

© ՆԱՐԵԿԱՑԻ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ, 2019

© ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ ԽԱՉԱՏՈՒՐ, 2019

ՆԱԽԱԲԱՆ

Հեղինակը երախտագիտությամբ հիշելով երաժշտության ասպարեզում իր ուսուցիչներին՝ պրոֆեսորներ **Հրաչյա Աբաջյանին** (ջութակ), **Գրիգոր Եղիազարյանին** (կոմպոզիցիա) և **Վարդան Մարտիրոսյանին** (հայրիկին), որի մոտ երաժշտության առաջին քայլերն է կատարել՝ սովորել ջութակ նվագել, մեծ ակնածանքով է խոսում նաև բանաստեղծ **Մկրտիչ Խերանյանի** դստեր՝ գրականագետ-մանկավարժ **Հասմիկ Խերանյանի** մասին, ում խորհրդով և ղեկավարությամբ երկու տարի հաճախել է **Երևանի պիոներների պալատի** գրական խմբակ, մոտիկից առնչվել՝ շփվել **հայ պոեզիայի և գրականության մեր մեծերի** ստեղծագործություններին, ձեռք բերել արմատական գիտելիքներ, փորձ՝ նվիրվելով և՛ երաժշտությանը, և՛ պոեզիային:

Առաջին **Ներբողը** նվիրված է Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիայի իր ուսուցչին՝ պրոֆեսոր, արվեստագիտության թեկնածու, երաժշտագետ **Ալինա Փահլևան-**

յանին, ապա նաև իր գործընկերներին՝ կոմպոզիտորներ, երաժշտագետներ, դիրիժորներ, մենակատարներ, գրողներ, բանաստեղծներ, **Ռադիոյի տան** (որտեղ հինգ տարի աշխատել է սիմֆոնիկ նվագախմբում որպես ջութակահար) տարբեր բաժիններում աշխատող հմուտ մասնագետներին, պետական վարչակարգում աշխատող իր լավ բարեկամներին, դստերն ու թոռնուհուն:

Լինելով **պոլիֆոնիկ** «մտածողություն» ունեցող կոմպոզիտոր՝ փորձել է պոեզիայում «ներառել» նույն սկզբունքները՝ խոսքի միջոցով ստեղծելով և «միահյուսելով» միմյանց ամենատարբեր բնույթի **ակրոստիքոսներ**, բնութագրել այդ անձին և ցույց տվել նրա աներկբա արժեքավոր ներդրումն այդ բնագավառում:

Անկեղծ ու անմիջական է **ռադիոյով** հնչող գրական-երաժշտական հաղորդումներն ունկնդրելուց հետո նրա արձագանք-երախտիքի խոսքը՝ ուղղված իր արվեստակից

բարեկամներին. դրանց մեջ կան ն ուղերձ, ն բանաստեղծություն, ինչպես նաև երկտողեր ու քառյակներ՝ **ռուբայաթներ** (շատ հաճախ «համեմված» հումոր-կատակային բնույթի «եզրահագումներով»):

Խաչատուր Մարտիրոսյանը բազմաժանր կոմպոզիտոր է, Հայաստանի կոմպոզիտորների միության անդամ, արվեստի վաստակավոր գործիչ, Մշակույթի **նախարարության** ոսկե մեդալակիր, Կոնսերվատորիայի դասախոս, պրոֆեսոր, ժողովրդական երգերի և գործիքային նվագների անխոնջ հավաքող, ձայնագրող, վերծանող, նոտագրող, դասավանդող:

Ռադիոյի «Ոսկե ֆոնդում» կան տարբեր ժանրերի իր մի շարք ստեղծագործությունների ձայնագրություններ, ունի հրատարակված ինչպես երաժշտական ստեղծագործություններ, նույնպես և **հայկական ժողովրդական երգերի ժողովածուներ**, երգարաններ և այլն:

ՆԵՐՔՈՂ

Արդար ես կյանքում եղել նազելիս,
Սլացել ես վեր՝ բարձունքիդ ղուրբան,
Միշտ իմաստալից խոսքեր ասելիս
Լսել ենք, պաշտել, մեր մեծ հոգեբան:
Միտքդ մաքուր է, անեղծ է, ինչպես
Գետը Փամբակի ջրերով զուլալ,
Այս հողի վրա ասելիք ունես
Վստահ, անթերի, հոգով ոսկեփայլ:
Ու աստղը լուսե, լուսինը պայծառ,
Հույս են տալիս մեզ և ժպտում բարի,
Իսկ դու մի ազնիվ սիրով խանդավառ
Հավատ ու ն ե ց ու կ դառնում պատվելի:
Եվ անմար լույսն է քո ճառագայթում
...ամենքիս վրա, ինչպես վառ կանթեղ,
Սահում են օրերն՝ բայց սեր ներշնչում,
Նոր ու երջանիկ հույզերով բյուրեղ:

ՆԵՐՔՈՂ

Ունքերը կամար, տեսքով սիրակեզ,
Ունի ջերմ հոգի շողուն լույսի պես,
Նազեքով անուշ, շատ խոնարհ ու հեզ,
Լուսնյակի լույսն է վառ փայլում ասես:
Մով աչքերի մեջ միշտ տուն է պայծառ,
Զավակի սերն է պաշտում խանդավառ,
Նրա բերկրալի, հրաշք համբույրն է
Պարզև, նվիր ում համարում անմար:
Սիրով է հիշում ուղին իր անցած,
Անբասիր ու ի ն փառքով պսակված,
Արձագանքում է ճշմարիտ խոսքին,
Կենսունակ ու ջերմ սիրով տոգորված:
Ինչքան հաստատ է նավուր ամրոցը,
Սրտի չափ մեծ է հավատն ու հույսը,
Կանցնեն տարիներ, կգան նորերը,
Շռայլ թող մնա միայն քո սերը:

Լուրթ երկնքի տակ բոլոր աստղերը
Լույս են արձակում ամեն մի վայրկյան,
Փայլում, շողշողում, գերում մեր սիրտը
Եվ լուսավորում մեր ուղին բուրյան:

Երեկ էր կարծես, մեկ աստղ էլ փայլեց
Երկնականաբար՝ ծավի, առինքնող,
Ու իր հեզանագ, բարի ժպիտով
Սփռեց ամենուր շողերն իր շենշող:

Գեղեցիկ, անուշ երբ ձայն է լսվում
Ցնծուն խինդ ու ս եր Անի տաճարից,
Նրա նազելի, ջերմ սերն է իսկույն
Զուլալ ալի պես արձագանք տալիս:

Բարի է հոգով, տեսքով գեղանի,
Խանդավառ սերն է կյանքի աղբյուրը,
Բույրով անմեկին, խիզախ, համարձակ,
Ռահվիրա դառնա քո սիրո հուրը:

ՆԵՐՔՈՂ

Երգն է շուրթերից ձեր նորից լսվում,
Եվ դառնում անմար համբույր-նվիրում,
Ձայնակցում եք մեղմ, ջերմ ոգով՝ ասես
Սուրբ Կիլիկիայի գաւազէրն են հնչում:
Ու մեծ խորհուրդ կա երջանիկ գույգի
Սիրող սրտերի հմայքին արժան,
Արդար, ողջամիտ, բյուրեղ թանկ կյանքն է՝
Անգին շափյուղա քարից պատվական:
Անհուն կարոտ կա բոլորիս սրտում
Տեսնել ձեզ ազատ, հմաստուն, արի,
Որ շատ բալիկ ն եր խմբվեն ձեր շուրջը,
Ապրեք իր ա կ ա ն հույզերով բարի:
Եվ անուշ ու վեհ սիրո բերկրանքն է
Պարուրել այժմ ձեր սիրտն ու հոգին,
Անցի՛ր ակնթարթ, որ մենք շատ շուտով
Արժանի լինենք շենշող համբույրի:

ՆԵՐՔՈՂ

Արարում եք նուրբ, սուրբ մեղեդիներ,
Ուներք ջերմ հոգի լուսաշող անեզր,
Գեղանի դուստր, որդի պատվելի՝
Խոնարհ, հմայիչ, սրտոտ, անվեհեր:

Արվեստի ջահն եք վառ պահում պայծառ
Վարքով պաշտելի, նազանքով նրբին,
Եվ միշտ բոլորին խիստով բոցավառ
Ցույց տալիս բարու իմաստն անգին:

Ինչպես զարդ-նորոգ Մայրավանքի պես

Հուշարձաններն են հառնում մեր առջև,

Դուք էլ անեք երբեք բերկրանքով անկեզ
Երգն եք հնչեցնում բարի, սիրակեզ:

Արեգակի բոբբ շողերին հենված
Փարվեք Ձեր անուշ զույգ բալիկներին,

Թող, որ միշտ շողա նրանց ճանապարհին
Թովիչ լույսն արդար՝ ու հաղթի բարին:

Կենսախիւնդ հոգով և վարքով անբիծ
Փարվել է կյանքին լույսով ցնծալի,
Զվարթ մի վարդ է, բարի ու անեղծ
իր սիրտը բացած, բարքով պատվելի:

Երազանքներում անշեջ ու շողուն
Նոր հեռուներ են բացվում աստղային,
Ոգով մոգակաՆ ու պարկեշտ անձ է
Որդին հմայի՛ճ խոհուն, կաթոգին:

Երբ տարիները հիշվում են պայծառ,
Անմար հուշերով նուրբ, եթերային,
Անհուն կարոտով պահերն արբում են՝
Դառնալով թովիչ մի երազ անգին:

Լույս է ճառագում գեղեցիկ դեմքիդ
Անձայն թրթիռով անառարկելի,
Անկաշառ սերը թող բերի քեզ խիւնդ,
Արև երկնային, աստղեր բերկրալի:

ՆԵՐՔՈՂ

Նվիրական քո կյանքով խնկելի
Լույս ես պարգևել զույգ բալիկներիդ,
Ու անբիծ վարքով, բարքով ցնծալի
Աներեք պահել խիղճդ արժանի:

Ունենալ բարի ու ջերմ ընկերներ
Բերկրանք է անխոս, երազանք մի վառ,
Նրբին հույզերը վեհանուշ ու թանկ՝
Բերում են հուշեր հրական, պայծառ:

Եվ քո խնկաբույր սիրտն ու հոգին է
ճախրում ու պարում մի վեհ նազանքով,
Երգում խանդավառ ձայնով հմայիչ,
Խոսքերով դյութիչ, գերող ու թովիչ:

Եվ ով կդառնա արժանի ու ջերմ՝
Նվիրիր սիրտդ, թող բարին բացվի,
Սիրո լուսավոր շողն է աներկբա
Սիրառատ փայլով գալու քեզ այցի:

ՆԵՐՔՈՂ

Արեգակն է վառ շողերով արդար
Սնում մեր հոգին հույզերով վարար,
Եվ նվիրումի բերկրանքը հրաշք
Սավառնում է վեր՝ հմայքով անմար:
Ալիքվում է ջերմ սիրող սրտերի
Վայելքն ու խիճողը ոսկե հուշերի,
Ու լուսե սիրո անուրջները լուռ
Դառնում են անհաս պատկեր անցյալի:
Սիրո օրերն են սակայն թևածում,
Անհապաղ հավատ ու սեր խոստանում,
Եվ լուսնի շողն է սիրով ուղեկցում
Ճամփան աննման՝ բույրով մոգական:
Զանգեր են հնչում, լույսեր փայլփլում,
Զահերի երթն է պարի վերածվում,
Պայծառ է օրը այսօր նազելիս,
Շենշող է կյանքը՝ որ վաղն է գալիս:

Արևն է շողում պայծառ, **Ն**ազելի,
Ալիքվում են ջերմ հույզերը **բա**րի,
Ու ս**ի**րո դյուլթիչ բողբոջներն են նուրբ
Աղերսվում հոգուդ, **ա**նձիդ պաշտելի:

Բնության **ա**նեղծ հմայքով արբած
Կանաչն է բուրում **Քար**ահունջ լեռան,
Հորդորում ելնել ս**ա**րը սիգապանծ,
Հայացքն ուղղել երկնին անսահման:

Եվ հուշ**ե**րն են **ա**րդ արթնանում անգին,
Թովչան**ք** ու բերկրան**ք**, կարոտ անմեկին,
Քնքու**շ** երագով **թ**ո՛ղ որ խնկաբույր
Աղոթ**ք**իս ձ ա յ ն ը հ**ա**սնի երկնքին...

Ար**ե**գակի պես լուսազա**ր**դ հոգով
Անձն է արարում նոր կյանք բաղձալի,
Անցնում իր ուղին վարքով **ա**նբասիր,
Արդար ու բարի, բարքով ցնծալի:

Այգն է դարձել սեգ զարդ նվիրումի,
Ուրախ ու զվարթ տոնն է շողշողում,
և Արփի նեի հոգում անուշիկ
Հիրավի թովիչ երգ, տաղ է հնչում:

Ամենքին բարի խոսք է նա ուղղում
Քնքուշ, հոգեթով, անեղծ ու անբիծ,
Եվ արժանաւում անեզր հարգանքի,
Սիրո, ջերմության՝ բոլորիս կողմից:

Լուսավոր ու վեհ տարիներն ասես
Շռայլ բնության սիրով տոգորված,
Նոր շունչ են տալիս անձին բարետես,
Բարության և սեր՝ հավերժին փարված:

Կյանքդ միշտ լինի անամպ, խնկելի՛
Վեհաւուշ ու լուրթ վարքով պատվելի,
Անունդ լույս է պայծառ ճառագում,
Ծնունդդ հրաշք՝ տոն է մեր սրտում:

Արժանի գանձն եք Ձեր գերդաստան**ի**,
Այլոց լույս սրտում՝ շողուն մի կանթեղ,
Նազել**ի** դուստր, մայր առաք**ի**նի,
Ազնիվ, սիրառատ, թովիչ և լուսեղ:
Ազնավուրյ**ա**ն զարդ, լուսաշող երգն է
Տարածվում ծավի, մեղմօրո**ր**, բարի,
Ու դարձնում Ձեզ անձ զվարթ խնջույքի
Հմայքի աղբյու**ր**՝ ոգով գեղանի:
Արարում եք տո**ն** արվեստի լեզվով,
Մոգական ուժով անդհիը ցրում,
Կախարդվ**ա**ծ ենք մենք անդադրում լսում
Աշխար**հ**ի չքնաղ երկերը բազում:
Նոր հոբ**ի**զոններ ուղեկցեք անմար
Նորո**գ** ու անգին արահետներով,
Անկեղծ մաղթում ենք՝ մեր քնքուշ ծաղ**ի**կ,
Շողացեք պայծառ, եղեք երջանիկ:

Ամենայն սերն է իմաստը կյանքի,
Արարման հիմքը՝ արդար ու արի,
Ջերմ ու խանդավառ սիրուց է կյանքը
Լուսեղեն տաճար դառնում պատվելի:

Ու մենության մեջ սիրո հարթության
Կարոտյալ անձն է սիրում անվարան,
Իսկ մեր հուշերում հառնում է այնքան
Հուր-հմայք դարձած, վեհ Մ ո ն ա Լիզան:

Ձեր շողուն կյանքի ժամերը սիրո
Եվ վայելքների թռպեններն անգին,
Հյուսվել են անմար խիստով բերկրալի՝
Նման անկաշառ սիրո համբույրի:

Եղեք երջանիկ զավակներով ձեր,
Արաքեք պայծառ արժեքներ բարի,
Ձեր բոլոր իղձերն թող իրագործվեն,
Սիրո բարձունքին լինեք արժանի:

ՆԵՐՔՈՂ

Նրբագեղ ու ջերմ, հոգով գեղանի,
Քայլում ես մեղմիկ, աստղի պես փայլում,
Երազանքներն են քնքուշ, նազելի
Յեքիաթների պես շուրջդ պտտվում:

Սիրո աներկբա շողն է քեզ փարվել՝
Լուսե հմայքիդ տալով մի նոր գույն.
Իսկ հուսո նրբին պահերին է, որ
Սիրառատ էջ է բացվում լուսավոր:
Եվ քո հոգեզմայլ ոգով խնկելի,
Ներշնչման անհուն կարոտով անշեջ,
Պարզևհր ղողանջ սազով քո հնչեղ
Անառատ ձայնիդ՝ մոգական, գունեղ:

Աչքերիդ մեջ վեհ երջանկությունն է
Իր ուղին պայծառ հարթում ցնծալի,
Յոգիդ թող թնդա սիրո բերկրանքից՝
Շքեզ մի տոն է գալու քեզ այցի:

Նրբագեղ ու վեհ հոգով կաթոգիւն,
Կենսասեր, բարի անձ է մեր Նելլին,
Եվ լուսաշող իր հմայքով վայել
Գերել է սրտեր փայլով անմեկին:

Արվեստի բովում՝ սուրբ, անգին ու ջինջ,
Նման Արաքսի խաղաղ ջրերին,
Ոգով անձնվեր, էությամբ դյութիչ,
Վարում է լուսե, նրբահեզ դասեր:

Ու եկող-անցնող տարիների հետ
Կրթված-զարգացած իմաստուն աստղեր,
Երախտապարտ են ջերմ սիրով անձին՝
Մշտապես ծարավ գիտելիք-լոյսին:

Երջանկություն է շողում բերկրալի
Սիրով տոգորվախ դեմքին գեղանի,
Թող, որ ջերմանան անեղծ հոգիներ՝
Գթառատ ու ջերմ սիրով իր բարի:

Սիրո բերկրանքն է հորդում անսահման
Մեղեդու քնքուշ հնչյունների տակ,
Ու երգն է հնչում նուրբ, նվիրական,
Ասես՝ ոգին է ցնծում անվարան:
Ոսկե լարերն են ջութակի փայլից
Շիկնում, հմայվում, դառնում մով համբույր,
Եվ Արածանու ջուրը՝ ակունքից
Հոսում է՝ ինչպես **Խ** ա **ր**բերդի աղբյուր:
Կյանքն էլ իր հունով **ա**նցնում է հանդարտ...
Ու կանգ առ մի պահ, աչքերով փնտրիր
Ազնիվ ու լուսե, անպարտ ու ազատ,
Բարքով հոգեթով՝ անարատ սրտեր:
Բացվում է նոր էջ խիստով բերկրալի,
Բաղձանք է՝ տրվել սիրո հմայքին,
Անգին արվեստի լույսով գեղանի,
Ապրիր երջանիկ կյանքով երկնային:

Լույսի աղբյուր է ջահն արվեստի,

Հոլյս է ու հավատ, սիրո արժանի՝
Երբ ստեղների խանդավառ «պարն» է
Հիրավի դառնում լուսաշող բարի:

Հմայուն տեսքով մի նուրբ երաժիշտ
Սիրո համերգ է մոգական տալիս,
Թովում ունկնդրին դողանջով շողուն,
Նվիրում խոհեր, մ ո ռացում անհուն:

Իր նազանքով է գ երում ամենքին,
Ունի ներշնչանք երազներ անմար,
Գարունքին բացված ծաղկի պես անգին
Բուրում է շենշող, դյուրեփչ, մարդկային:

Բյուրեղյա, պայծառ, տարիներն անշեջ
Իմաստուն անձ են ձուլել խնկելի...

Անսահման սեր ենք մաղթում նազելիս,
Աստղային ցլանք՝ զվարթ, ցնծալի:

Արվեստի թովիչ փայլով խանդավառ
Արժանի ես դու քո գերդաստանին,
Կենսա**ու**րախ ու ջերմ ոգով ցն**ծ**ալի
Մեզ ե**ս** նվիրում երկեր աստղա**յ**ին:

Գետն է **Ա**ղստա իր զու**լա**լ հոսքով
Շողում **ճ**աճանչով **պ**այծառ ու բարի,
Այդպես գեղանի դ**ու** քո արվեստով
Մեզ ես հմայում՝ **շ**ենշող, անթերի:

Ու քեզ վեհան**ույ**շ բարքով մի դյուր**թ**իչ
Քո շրջապատ**ն** է խ**ա**նդավառ սիրում,
Ցանկանում բազում երջան**ի**կ ու ջինջ
Օրեր ան**մ**եկին, բերկրանք, **ն**վիրում:

Կենսա**ու**րախ ու վեհ լույսն է քո ճամփին
Գեղաշուք իր նուրբ շողերը վառել,
Քո ընտրած ուղով շարժվիր անվ**ա**րան,
Շարունակիր վառ լույսով ճառազել:

Ռահվիրա է նա փարված արվեստին՝
Լուսաշող ու ջերմ սիրով մի նրբին,
Համբույր է երգը, ձայնը՝ մոգական,
Սիրակեզ ու լուրթ, ոգեղեն, անգին:

Բնության թովիչ, գեղաշուք զարդն է
Վտակը զուլալ՝ Մշո գետ անվամբ,
Ուր մեղմ, թավշյա դողանքն է հնչում,
Հիշեցնում լուսե թրթիռն իրավամբ:

Այդ ոգու ձայնն է թև տալիս նրան

Ու նոր շունչ բերում հոգուն անվարան,
Վառ արեգակի հուր լույսով բարի
Շողում է պայծառ՝ հմայքով ծավի:

Երգն է պարզևը երկրին հայրենի՝
Թագն ու պսակը նվիրյալ անձի,
Արվեստի շենշող բարձունքում ճախրի
Երջանիկ կյանքով, բարքով անբասիր:

Մայրենի լեզուն լույսով երկնային
Սեր է ընծայում մեր մանուկներին,
Նվիրյալներն էլ հոգով գեղանի
Արժանի դաս են տալիս բոլորին:

Մերին աներկբա խոհուն ու բարի,
Իր ձիրքն է գունեղ ներդնում անգին,
Կրթում է սերունդ թովիչ ու ծավի,
Վայելում հարգանք 2քեղ, անմեկին:
Եվ երջանկության ուղին է կարծես
Իր առջև բացվել ան2եջ մի լույսով,
Հույսով լուսա2ող, աստղային փայլով
Հուշում է, կանչում անհագ կարոտով:

Անդարձ գնացած ժամերին անեզր
Կգան հաջորդիվ օրեր բերկրալի,
Ջահն է վառվելու սիրով խնկելի
Գարնան շողերից՝ պայծառ, ցնծալի:

Վարդն է իր բույրը շռայլում անգ**ի**ն,
Մ**ա**րդկանց հոգեթով պահեր պար**գ**ում,
Եվ ե**ր**ազանքի լուսե շողե**ր**ին
Անդա**դ**ար փարվում ու սրտ**ե**ր թովում:

Դյութիչ **ա**րվեստն էլ ադամա**ն**դի պես
Գերում է անկե**զ** փայլով լ**ու**սեղեն,
Երբ հմուտ մի **ա**յր աղբյուրից ասես
Բերկրանք է «քաղում» ս**ր**տ**ո**վ գեղանի:

Այն մեծ հմայքը **շոյ**իչ ու գունեղ
Որ զարդարում է նր**ա**ն ցնծալի,
Շուրջը միշտ **տ**ոն է նրբի**ն** ստեղծում

Հոգու կ**ե**նսաշող հուրը կաթոգին:

Անամ**ա** երկնի տակ արարիւր **բ**ազում
Նո**ր** ու նրբահեզ երկեր **ա**նթերի,
Փ**ա**յլն արևի միշտ շողա վ**ր**ադ
Վաղորդայն ցողով, ջերմ սիրով բար**ի**:

Աչքերն անուշ են, քնքուշ ու բարի,
Ասես գարունն է ժպտում վառ փայլով,
Աստղերն են շուրջը նազում գեղանի
Բյուրեղ կարոտով, հպարտ, հոգեթով:
Պատվելի անձանց անշեջ հուրն է նա,
Օջախի կանթեղ՝ անմար, բերկրալի,
Շողարձակ զարդը և պարծանքը մեր՝
Բույրով երփներանգ մով ծաղիկների:
Եվ լուսեղ երգի երկնային ձայնը
Նրա հոգում է ղողանջում ուժգին,
Շողում անվարան երջանիկ ու սեգ,
Գույներով թովիչ ցնծում կաթոգին:
Զմրուխտ անբիծ, անապակ, արի,
Լուսաշող կյանքի անցիր վեհ ու ջերմ
Հուշերով դյութիչ, ի՞նչ գեղեցկուհի,
Դարձիր մեր երգը՝ շքեղ, բաղձալի:

Վաղորդայն զվարթ, անշեջ շողեր**ին**
Գ**ա**րնան ջերմ շունչն է մեղմիկ պարու**ր**ել,
Ու **հ**ավերժության խոհերով **ա**նգին՝
Պարգև**ե**լ անհուն բերկրանք **բ**ոլորին:

Լուսե **Ջ**այրենիք, վեհ հո**ւ**յսերով լի
Ապրիր պ**ա**տվելի ու **հ**պարտ կյանքով,
Զուլալ աղբյուրի **ե**րգին արժանի
Գովերգ նվիրի**ր** վեհանույշ, բարի:
Եվ քո զավակն **է** այսօր արարում
Երկեր երկ**ն**ային՝ **պ**այծառ ու ցնծուն,
Անափ հավա**տ**ով ա ն ե ռ **ե** ռ պահում
Երկինքն ա**ս**տղազարդ՝ հարա**տ**ա, շողուն:

Սիր**ե**լի անձ է բոլորիս հա**յ**տնի
Եվ վեհաբարո բարքով գեղ**ա**նի,
Արվեստն է նրա հոգում անթեղված
Անապակ փայլով՝ թովիչ, պաշտել**ի**:

Կանթեղն է անշեջ վառվում երկ**ն**ային
Ջ**ա**հերի լույսով, փայլում ու թով**ու**մ,
Եվ ա**ր**վեստի նուրբ, քնքուշ շող**ղ**երին
Բերկրալ**ի** փարվում հուշեր**ո**վ անգին:

Նվիրակա**ն** և վեհանույ**2** տաղն է
Լսվում մեր **ե**րկ **ր**ու**մ** ու մեղմ ալիքվում,
Քնարի ձայն **և** **ղ**ողանջ մի նրբին՝
Հնչում է լուս**ե** **Հ**աթերք գավառում:

Իսկ սիրո հե**ք**ն էլ **ա**ննկատ ու ջերմ,
Լուսա**2**ող հույզե**ր** Ձեզ պարգևելով,
Երկն**ք**ից ցած է իջեցն**ու**մ վսեմ,
Վեհ **ե**րջանկություն՝ դյու**թ**իչ, հոգեթով:

Խի՛ն**դ** ու ցնծություն, ուրախութ**յ**ան տոն
Շու**ր**ջ բոլորը թող լինի Ձեր կյանք**ո**ւմ,
Բ**ա**ղձանք է հավերժ լինել միասին**և**
Զվարթ ու շենշող, սիրով կաթոգին:

ՆԵՐՔՈՂ

Սրտեր է գերում արվեստով **ն**րբին,
Հիրավի սիրտն իր տալով ամենքին,
Նազելի ձայնն է ալիքվում **գ**արնան
Շնչով նրբահույզ, անմեկին, **ա**նգին:

Ու մինչ **ա**ստղերն են շողում լուս**ա**զարդ,
Կամ **Յ** ու Կ ո ն **գ**ետի ջրերն են հորդում,
Հնչում է երկը **լուսե**, սիր**առ**ատ,
Անշեջ ու անկե**գ** երգի պես հպարտ:

Բոլորս ենք սիրո **բ**երկրանքից հուզվել,
Կարդացել, գ**ր**ել, կ**ա**մ արտասանել,
Սակայն ուր**ի**շ է, երբ ներ**շ**նչանքով

Վառ **ա**ստղն է կարդում՝ խա**յ**տալով, սիրով:
Եկ լսե՛նք ուրեմն դիցուհու ձայնը
Հոգեթով ու ջինջ, մոգական**ն**, բարի,
Ողջունենք փայլուն արվեստագետ**ին**,
Հավերժին հենված ՄԵԾ նվիրյալ**ին**:

Սեր և մեղեդի... փայլովն իր շողուն
Նվիրել է մեզ հույզերով նրբին,
Հոգեթով ու ջերմ սիրով մոգական
Զմրուխտներ կերպար գնել անգին:

Ունեցել է բոլոր համերգաշարեր,
Սիրելի սա ն ե ը՝ հաղթ ու պատվելի,
Մտքով իմաստուն, կամքով աներեր,
Լուսաշող ա ս տղ է շողերով ծավի:
Նավասարդյանն է՝ նվիրյալ մի անձ,
Պարծանք ու դեմք է արվեստիս բովում,
Կերտել է ուղի անմար շողագանձ
Անեզր հոգևոր անդաստաններում:

Նրբագեղ, թովիչ պատկերն անթերի
Հաբազատ է մեզ՝ բերկրանք խնկելի,
Ցանկանք երջանիկ օրեր աստղային,
Պայծառ ապագա գունեղ, գեղանի:

Բարության շողն է բոլորիս սրտում
Ալիքվում հպարտ և ուրախ նազում,
Ու երազանքներն իրական դարձած
Հմայում են, ջերմ հուշերից ծնվում:

Դարության հեքն է խանդավառ ոգով
Պարուրել նրան երջանիկ սիրով...
-«Սիրել նմանին, անսահման բարին»
Արդ հորդորում է յուրաքանչյուրին:

Խոնարհում բարու վեհանույշ պատվին,
Բերկրանք ու վայելք ներկա սերնդին,
Լուսե կարոտով և փառքով անծիր
Ապրեն թող խաղաղ աշխարհում անգին:

Դու, այր իմաստուն՝ հոգեթով, արի,
Պարգևիր ուսում քանց զուլալ աղբյուր,
Ուսման կարոտյալ ամենքի սրտում
Ուրախ, ցնծալի տոն է այն դառնում:

Արվեստի շողն է ցոլում իր դեմքին

Արևի պես վառ, ջերմ ու գեղ**ա**նի,
Բազ**ու**մ երգեր է հյուսել **կ**աթոգին
Կեն**ս**ուրախ ոգով՝ թողել հ**ա**վերժին:

Ապրում է կ**յ**անքով պերճ ու մո**գ**ական,
Կրթում խանդ**ա**վառ, լուսավ**ո**ր դեմքեր՝
Հոգով անապա**կ**, խոհե**մ** ու բարի
Մեր Արուսյակ**ը** ուսյալ ու արի:

Կերտել է անմա**հ** «**Ս**ասնա Ծռերն» ու
Շողուն այլ երկեր **ա**նմար, բերկրալի,
Աստղ է անվարան վե**հ** անդաստանում,
Վայելում է մեծ հարգանքն **ա**մենքի:

Մաղթում ենք այնժամ երջանի**կ** կյանքի
Հազա**ր** խինդ ու սեր և լույսեր վարար,
Ն**ա** է պարծանքն ազգիս արժ**ա**նի,
Զարդն ու հմայքը՝ սեգ, առաքի**ն**ի:

Թամամ աշխարն է նա պտուտ էկե,
Թողել Յաբաշ ու «դիդարներ» պես-պես,
Եվ վառ, խնկելի ոգով իր շողուն
Երկնել մոգական համույթ մի լուսե:
Ու Արարատից հայ երգը տարել,
Յնչեցրել սազով զարդերն հայոց,
Յասցրել Պամիր, բազում աշխարհներ,
Եվ վեհաբարո, ազնիվ հետ դարձել:
Զմրուխտե անկեզ ղամբարը ձեռքին
Փնտրում է անգին, թովիչ նոր երգեր,
Ներշնչում ազգիս անսասան հավատ,
Կայուն, երկնային հույսեր սիրառատ:
Յայրենիքն է ջերմ մեծարում նրան,
Նվիրյալ անձին սիրում անսահման,
Յամեստ ու բարի վարպետին վայել
Յազար-բյուր պատվի, փառքի է արժան:

Արեգակն ազնիվ բարքով բերկրալի
Անցնում է իր սեգ ճամփան պատվելի,
Ու անկեզ, լուսեղ շողերն իր անեզր
Տարածում է լուրթ երկնում նազելի:

Եվ այդ լույսից նոր մի աստղ փայլեց
Երկնակամարում անգին ու արի,
Ու շողաց լույսը գույնով մի անեղծ,
Կանչովն իր՝ ասես մով ձայնով երգի:
Բայց հոգեպարար երգը շուրթերին
Նա է մեզ գերում աստղից առավել,
Հոգին վեհ ու ջերմ խինդով տոգորված
Ալիքվում է նուրբ հուշերին փարված:

Երգով խնկաբույր հասիր բարձունքիդ
Մոգական ու պերճ ոգով կարոտի,
Թող որ աշխարհի անդաստաններում
Հնչի քո ձայնը թովիչ ու բարի:

Տարերքի բովոյ անցած երկնային
Մի անձ է շողուն՝ հզոր, պատվելի,
Երազն է անկեզ պահում անմեկին
Շողերով անմար՝ ոգով անձկալի:

Թովիչ **ա**րվեստ է **ն**վիրում լուսե
Ամենքին՝ ցնծուն **խ**ինդ պարգևելով,
Եվ հանց **Մ** ա յ մ **ե** խի զովաշունչ բույրն է
Ալիքվում **ա** **ս** ե ս կյանքով հոգեթով:
Սիրո և բարու **ն**երշնչանքն անեղծ
Հյուսել է **լ** ու յ **ս** ի ճառագայթներից,
Դարձրել է աղոթք, **ու**խտ ու երազանք
Ու մեզ **ն**վիրել երգ, բարի մաղթանք:

Եվ թող լուսաշող ու գունեղ կյանքը
Հպարտ ու դյութիչ օրեր պարգևի,
Աստղը միշտ շողա վեհ անդաստանում
Արևից պայծառ, բորբ ու նազելի:

ՆԵՐՔՈՂ

Սիրո վառ ու սեգ հուշերով գունե**ղ**
Մեր կողքին է նա բարքով գեղանի,
Խա**ն**դավառ, զվարթ ոգով նրբագեղ,
Կարոտով անմար՝ ջերմ ու նազելի:

Անձ է սիրելի, անգին բարեկամ՝
Լինի ուսա**ն**ող, թե մարդ մի ազնիվ,
Արվեստի զանգ**ն** է նրա նուրբ հոգում
Ձայնովն իր անմահ **հ** ղողանջում, հնչում:

Աստղափայլ, լուսե, ոսկեշող ու ջինջ
Երգեր է հյուսում գեղեցիկ ու պերճ,
Եվ պարգևում է բոլորիս անվերջ
Խի՛նդ ու լույս անկեզ՝ հոգեթով անշեջ:

Ջահ է լուսավոր պայծառ ու շքեղ,
Անձ է պատվելի, վեհաշու**ք**, բարի,
Անցիր քո ճամփան հավատով անշեղ,
Ապրիր քո կյանքով վեհ ու բաղձալի:

Սիրտն է մի տաճար շքեղ արվեստի,

Ամրոց անառիկ՝ վեհ և հուսալի...

Անբիծ և լուսեղ տաղանդովն իր վառ
Նվիրված է սուրբ ու բարի գործի:

Հայրենի տաղն է իր հոգում հնչում
Ազնիվ, բյուրեղյա փայլով ցնծալի,
Ու արձագանքն է բարի դողանջում,
Հասնում հեռուներ, նագում գեղանի:

Ծրագրերն անխոս իրոք առինքնող
Տոն են ստեղծում մոգական ուժով,
Թովում սիրելի ունկնդրի ոգին,

Որ ողջ էությանմբ փարվի արվեստին:
Փայլուն ապագան պերճ ու երկնային
Թող առաջնորդի անձին սիրելի,
Նոր շնչով դյութիչ, փառքով պատվելի
Շողա նրբահեզ գործովն իր բարի:

Հուշերին փարված սիրով կաթոգի
Նայում է հպարտ հայացքով կյանքին,
Հյուսում միտք ու հույզ, պատում մի անեղծ,
Կերտում խոսք ու հանգ և տաղեր անգին:

Հայրենի երկրի ոգեղեն հուրն է
Որպես մի կանթեղ իր հոգում վառել,
Հնքն է մոգական Ս ա ս ուն գավառից
Ջերմացրել սիրտը՝ ա ն հ ու ն խինդ ու սեր:

Սիրո հոգեթով երգը շուրթերին
Եվ ասելիքով սեգ ու լուսաշող,
Նազում է, շողում լույսով անմեկին՝
Թովչանքովն իր վառ դյութում ամենքին:
Երկինքն աստղազարդ վաղուց էր անծիր
Լույսերի միջին փնտրում անհատին...
Մով բնության մեջ քո ճամփան անցիր
Խոհուն քայլերով՝ պայծառ քո ուղին:

«**Ք**ո տո՛ւնն է տունս»- ասում է բարի
Հայացքով անձը՝ պերճ ու պաշտելի,
Եվ լուսաշող իր հոգով **Ե**րկնային
Մոգակ**ա**ն մաղթանք հղում պատվելի:

Արտաշես**ն** անգին Զուլիե**տ**այի հետ
Կերտել է **թ**ովիչ գերդ**ա**ստան մի վեհ,
Գրել բազմեր**ա**նգ, **պ**արզ ու բերկրալի,
Հոգեթով **ե ր կ** եր՝ իմաստուն, ծավի:
Իր խոսքն է պ**ա յ**ծառ լույսի պես անշեջ
Մտել ամեն **տ**ուն փ**ա**յլովն իր շողուն,
Գրել է **ի**րոք սրտեր**ն** ամենքի

Պատգամն իր **շ**իտակ, հորդոր**ը** բարի:

Հպարտ է ազգս, մեծարում է սուրբ

Անձանց՝ պարգևած սխրանքի հ**ա**մար,
Ա**ն**հուն կարոտով հիշում բոլորին
Անուն առ անուն, ցնծում կաթոգ**ի**ն:

Արևին հենված պայծառ շողերով
Ամար քո աստղն ես պաշտում ու սիրում,
Մեղմիկ երգում ես «Առավոտ լուսոն»

Եվ **Յ** ա յ ը ն ի ք ի դ **Լ**ույսեր պարգևում:

Արվեստին փարված սիրով մի անեզր
Ու տեսած բեմեր, բազմաթիվ աստղեր,
Խոհուն երգչուհի **ու** իմաստուն ոգով
Կերտում ես անմահ, թովիչ կերպարներ:

Տեսքդ դիցուհի **ու** վայելք է անխոս՝
Վեհ ու գրավիչ բարք **ու** նազանքով,
Սրտեր ես **գ** ե ը ու մ շողուն, կաթոգին
Քո լույս արվեստով պերճ ու երկնային:

Ոսկե երազիդ բարձունքին հասիր
Ծիածանների շքերթով աՆծիր,
Քեզ թող ուղեկցի շողը լուսնյակի,
Մարգարտաշողուն ճամփադ է բարի:

Օրեր են անցել, բազում տարիներ՝
«Ամենայն Պապ» ես հոգով ու ջահել,
Եվ տարիների հեքն է աներկբա
Վեհ եր ազանքիդ տաղերը հյուսել:
Թագավոր ՊԱՊԻ շուղն ես մերօրյա՝
Քո հնադարյա ակունքը վկա,
Արվեստի պայծառ դրոշի ներքո
Շողա կենսուրախ սիրով բյուրեղյա:
Բոլոր սաներդ կանթեղից քո հուր
Անմար օջախ են լույսերից վառել,
Խնկելի օրրան բերել երազանք,
Խոնարհ և ազնիվ հարգանք ու բերկրանք:
Լուսեղ ու թովիչ կյանքդ անապակ
Հավաստի է, սեգ՝ հասած բարձունքի,
Սիրով մոգական, բարքով արժանի
Մուրազիդ հասիր փառքով պատվելի:

Աստղ է հիրավի թովիչ, բերկրալի
Արվեստով իր նուրբ, հմայքով լուսեղ,
Ադամանդաշող դյուլթիչ կեցվածքում
Արտիստն է խոսում՝ անեղծ, նրբագեղ:
Անձ է նվիրված շեն Զայրենիքին,
Հոգին՝ տաղ երից հյուսված կաթոգին,
Աղոթք է Գեղարդ Սուրբ վանքում անում
Քնքշաբույր սրտով, կարոտով անգին:
Մեզ է պարգևում խի՛նդ, ուրախություն
Աստղափայլ ու սեզ կատարումներով,
Ապրում է անմար հուշերով պայծառ
Համերգներից իր բազում, բյուր-հազար:
Նոր ու գեղեցիկ երկեր երկնային
Կատարի շողուն քո վեհ նազանքով,
Զվարթ ու գունեղ նոր համերգներին
Ներկա կլինենք սիրով անմեկին:

Հայրենի երկրի շողուն ու գունեղ
Զանգն է ղողանջել քո հոգում լուսեղ,
Ու կարոտաբաղձ ձիրքովդ ցնծուն,
Հոգեթով երգես հյուսել նրբագեղ:
Խոնքը բյուրեղյա, ու անմահ երգի
Ձայնը՝ **ես** արբերդի դաշտից ես առել,
Ձուլել ես **անհուն** ոգուդ բերկրանքին,
Պարզել գուլալ տաղերգեր անգին:
Անցել ես ոսկե արահետներով,
Արդար ու անամպ անթիվ ճամփեքով,
Նվագել «Սուրբ, սուրբ» մինչև նոր ալգաբաց
Սուրբ Ար**ա**րա**տ**ի գագաթին կանգնած:
Սեր է նվագդ՝ մեր համայն ազգը
Մեծ սիրով փարված քո նուրբ քնարին,
Մեծարում է քեզ և ուզում է վեհ,
Մոգական երգդ հասնի ամենքին:

Հայոց գեղանի դուստրն է սիրելի՝
Նման շողշողուն արևի լույսի,
Լուսավոր ու ջերմ ոգով է երգում
Տաղեր մոգական ու զարմանալի:
Լուսնյակի շողն է նազում բարետես
Դեմքին կաթոգին հմայքով մի պերճ,
Աստղերի միջին Արուսյանն ասես
Փայլում է հուսո լույսերով անշեջ:

Արվեստի ոսկե վառ ջահը ձեռքին,
Անմար հուշերով, հ ա ա ռ տ ու ծավի,
Քայլում է վստահ արահետներով՝
Երկնային ուղով սիրո վայելքի:

Երազանքն է լոկ՝ բեմերն աշխարհի
Հմայել ձայնովն իր նուրբ, նազելի,
Մաղթում ենք այնժամ բարին կատարվի,
Ձայնդ անսպառ թող հավերժ հնչի:

Սիրավառ ու վեհ այր ես հիփրավի
Զեքմ ու սեգ հոգու քո փայլովն անեզր,
Նվիրված ես սուրբ երաժշտարվեստի
Ոգուն գեղաշուք՝ ազնիվ, աներեր:
Հյուսում ես բուրյան երգեր երկնային,
Երկեր մնայուն՝ սիրով տոգորված,
Օրդ լցվում է Մասիսի բույրով
Քո նուրբ, աննման տաղերից արբած:
Խի՜նդ է ու բեք կրանք գրուցել քեզ հետ
Կյանքից, երազ ու նանկեզ հուշերից,
Զվարթ, ողջամիտ պատասխան խոսքդ է
Լինում նրբահեզ ու իմաստալից:
Բարի է անցած ուղիդ խնկաբույր,
Անգին ու թովիչ՝ գործդ պատվելի,
Թող որ բյուրեղյա անձդ գեղանի
Հոգեթով ու ջինջ կյանքը վայելի:

Սիրակեզ ու պերճ գրչովն իր հու**ռ**թի
Ձ**ռ**նել է տաղեր, գանձեր **ա**նթերի,
Եվ **Ֆ**իդան յարի կարոտով արբած
Աստղագ**ա**րդ խոհեր **ա**րարել բարի:

Սուրբ **Ա**րգավան**դ**ի վանքի զանգերն են
Նվիրել **նր** ա **ն** անգին հնչյուններ,
Անհամար **ծ ա** ղկի բույրից է քաղել
Կենսուրա**խ** երգի նեկտարն լուսաբեր:

Դյուրթիչ, **ի** մաստ **ռ**ւն անձ է պատվելի՝
Շողուն, **մ** ո գ ա կ ա **ն** փայլով գեղանի,
Իսկ լու**ս**ե ոգով նա **ի**ր հացն արդար
Հունց**ե**լ է սիրով, խին**դ**ով բերկրալի:

Պոե**տ** ես շքեղ՝ վեհ բարքով բյ**ռ**ւրեղ,
Ան**ե**զր հմայքով լուսաշող, ծա**վ**ի,
Հոգեթով վարքով ու լույսով պայծ**առ**
Պարգևիր մեզ նոր երկեր խանդավա**ռ**:

Սասնա ծռերի զարմն է երկնային
Կենսախիւնդ ու վեհ բարքով կաթոգին,
Արդար ու շիտակ, լույսով տոգորված
Անմար լուսաստղ է իր փայլով նրբին:
Դաշնակահար է, դիրիժոր թովիչ,
Պոետ անկասկած, նաև նկարիչ,
Պաշտում է ե զ ն ի կ, Կորյուն ու Մաշտոց,
Ոգին խնկաբույր՝ անառիկ ամրոց:
Սիրով մի անեղծ, կարոտով մի վեհ
Երկեր է ծոնում աշխարհին ցնծուն,
Ու սիրո երգը շուրթերին իջած
Պարզա է ասես փայլովն իր շողուն:
Լույսերի անծիր անդաստաններում
Երգ ու հորովել գտիր խնկելի,
Արևով պատիր տաղեր երկնային՝
Երկանյանական տաղանդովդ անգին:

Արմենուհին է մեր հեքիաթային
Արվեստի բովում՝ հրդեհված կայծից,
Հոգում անթեղած կրակներ անմար
Աստղերով լեցուն հրավառ երկնից:

Հախուռն կյանքի շողուն պահերին
Ներշնչվում է նա, դառնում անձկալի,
Արարում վատահ առինքնող փայլով
Գրվածքներն իր բորբ՝ թովիչ, անթերի:

Առել է լուսե Դադիվանքի սուրբ
Աղոթքներն անափ սրտի մեջ հավետ,
Դյուրթիչ, քնքշառատ վայելքով մի վեհ
Նա է երջանիկ իր բարքով պարկեշտ:

Անձանձիր ու սեգ կյանքով Նրբահեզ
Անցնում է ճամփան զվարթ աստղային,
Պատվով, հարգանքով ու բարյացակամ,
Գեղաշուք վարքով գերում ամենքին:

Գեղաշուք ու վեհ հայրենի երկրի

Սերն է իր հոգում թա առեկներին,
Բյուրեղյա ոգով նվիրվել **հ**զոր

Տուն կառուցելու պատվաբեք գործին:

Մտել է բազում լուսաշող **վ**այրեր,

Դեբեդի ափին **Լ**ալվարն է անցել,

Պաշտպանել հողը հաբազատ ու սուրբ՝

Բազկին վստահել արժանավայել:

Երազով լուսե ու անբիծ վարքով

Սերն է **վ**այելում յուրաքանչյուրիս,

Ազնիվ է, խոհուն, անապակ բարքով

Խինդ է սիրավառ բաշխում ամենքիս:

Իմ հերոս եղբայր, երկինքը խաղանդ

Դաքձրու առհավետ մեր **մ**ով աշխարհի,

Բերկրանքն ու խինդը թող քեզ ուղեկցի

Յոգեթով ու ջերմ հույզերով բարի:

Աստղերն են փայլում ջերմ ու բերկրալի
Անկեզ լույսերով երկնքում անհուն,
Ճառագում խինդով ու ժպտում բարի
Մեր հազարագանձ երկրին Հայրենի:

Աստղերից մեկն էլ Նա է արդարն՝
Անեղծ, պոետիկ աշխարհը սրտում,
Գիտե աշխարհը՝ շենշող ձայնովն իր
Նավասարդյանն է գալուսներ բերում:

Նա՛ է պոեզիան երփներանգ ու վառ
Գույներովն իր տաք շքեղ հնչեցնում,
Մեկնում գրավիչ, վեհաշուք երկեր,

Հյուսում է տաղեր վեհ ու ցնծալի:

Գանձերի բովում մով ու խնկելի,
Գու՛նեղ ու թովիչ զարդ է որոնում.

Բարի գործերդ զարդ են հիրավի՝
Գերող ու դյուլթիչ, բորբ ու անթերի:

Գողթան գավառի երգերի քնքուշ
Յևքն է մեղմօրոր պարուրել **Ն**րան,
Ու թո՞վիչ ձայնին փափել վահանուշ
Աղբյուրի պես ջինջ՝ **դ**ողանջ մոգական:

Արձա**գ**անքն**ե**րն էլ զվարթ, հմայիչ
Գետն է **ե**ղե **գ**իս տարածել սիրով՝
Որպես գեղեցիկ արիաներ դյութիչ
Փայլուն համ**ե**րգի՝ վեհ ու գրավիչ:

Եվ երբ էլ շքեղ ձայնովն իր գունեղ
Երգել է **շ**ողուն նա**գ**անքով լուսեղ,
Գերել է սիրտը հա**ն**դիսատեսի
Անգի**ն** հմայքով, բառ **ք**ով նրբագեղ:

Խոհու**ն** ու հպարտ, բերկրալի կյանքիդ
Անցյալն ու ներկան հուշեր են բառի,
Քալիիր համարձակ ոգով կենսախի**ն**դ,
Ձայնովդ զորեղ՝ ջերմ ու խնկելի:

Գարնան զարթոնքի կարոտով անգիւն
Երգն է ալիքվում անեղծ, բերկրաւի,
Ու գեղում սրտեր, արթնացնում հուշեր
Արվեստի դ յ ու թ ի չ շնչով նագելի:
Եվ նրա ճայնն է ղողանջում, ասես
Արձագանքելով Ա մ բ ե ռ դ ամրոցից,
Շողում աստղային հեքով նրբագեղ,
Ոգով սիրառատ, սրտով սիրազեղ:
Սիրո բերկրանք է ոսկեհունչ տաղի
Ե լ ա է ջ ն ե ռ ի անբիծ վայելքը՝
Երբ նա՛ է հպարտ հմայքով մի պերճ
Մատուցում ծավի, անսահման բարի:
Սրտառուչ ու ջերմ բարքով ցնծալի,
Արեգակի բ ո ռ բ շողերը հոգում,
Երգում է պայծառ երկեր ջերմագին՝
Երազանքներով վեհ ու անմեկին:

Քանաստեղծ է իմ հզոր ընկեր**ը**,
Բարեկամ ենք մենք՝ մի քանի օր է,
Հա**ր**գանք ենք տածում միմյանց հո**ղ**եթով,
Եռան**դ**ուն կապեր հաստատում **լուսե**:

Վարպետ **է** դ յ ու թ ի չ խոսքի ու մտքի,
Հոգով ան**ա**ղարտ, ան**ք**ասիր, արի,
Ձուլում է բա**ռ** ու հա**ն**գեր գեղանի
Ազնիվ Հրաչյ**ա**ն, եղբայրն իմ բարի:

Անշեջ ու շողուն **ն** ջահակիր է նա
Հայ պոեզիայ**ի**ն նվ**ի**րված արդի,
Կյանքի **լուսաշող** **ն**կարագիրն է
Տալիս **կ** ա թ ո գ ի ն շն**չ**ով բերկրալի:

Եվ խո**հ**ուն ու սեգ սրտո**վ**ն իր թովիչ
Հպարտ **տ** քայլում է լուսավոր ուղով,
Կ**ե**րտում նոր երկեր, գովերգում լույ**ս**ը,
Հավերժ բաղձալի հավատն ու հույս**ը**:

Յասամանների հովտի բուրմունք**ն** է
Տաքածվել անուշ շուրջ բոլորն անծ**ի**ր,
Եվ **ն**րբին մի աստղ իր հոգովն ան**գ**ին
Երկ է կ**ա**տարում լույսով աստղ**ա**յին:

Սիրով **ն**երշնչված հոգեթով կյանքի
Քնքուշ ու **թ** ո վ ի չ, ազ**ն**իվ հուշերից,
Արվեստի լուս**ո** ակնթ**ա**րթներ է
Պարզևում սրտով՝ **թ**անկ, իմաստալից:

Կենսախինդ անձ **է**, իմաստուն ու սեգ՝
Վարքովն իր պարկեշ**տ**, ան**չ**ար ու բարի,
Բոլորիս համար **շ**ենշող և **ու**րախ
Բարքովն **ի**ր վսեմ, մոգակ**ա**ն, ծավի:

Ու այն**ժ**ամ երբ նուրբ, մով ու **ն**րբահեզ
Ղող**ա**նջներ հնչեն ցնծուն և ուժ**գ**ին,
Ա**ր**ժե զմայլվել վեհ ու նազել**ի**
Երաժշտությամբ՝ վառ և երկնայի**ն**:

Լեռներին թիկնած ոգով քաջարի
Թևավոր խոսք է ասում խնկելի,
Եվ հոգում քնքուշ հավաքում, պահում
Երփներանգ գույներն ծիածանների:
Ներշնչված Ս ա ս ու Ն աշխարհից ասես
Կերտում է բարի տաղեր սիրավետ,
Ու խորհրդավոր պարզևներ որպես
Նվիրում հպարտ գանձերն իր համեստ:
Առեղծված ու ասք մեկնում է թովիչ
Նազանքով մի նուրբ, հյուսում սիրակեզ,
Մարգարտահմուտ ոճով-ձեռագրով
Ձոնում սիրառատ երկեր նրբահեզ:
Բարեկամն է նա հոգեթով, դյուլթիչ
Մարդկանց պատվելի՝ ճշմարիտ ու վեհ,
Հայրաբար սիրում, օրհնում ամեն մի
Ազնիվ հայորդուն՝ ջերմ ու պաշտելի:

Սիրո հմայքից ձուլված կաթոգիւն
Հորինվածք է վեհ, պերճ ու նազելի,
Ազնիվ ու թովիչ, էությամբ բարի,
Բույրով աննման նրբահյուս ծաղկի:

Աղոթք է Վահանավանքում կատարում
Կարոտով անեղծ, առինքնող ու ջերմ,
Ոգով անբասիր ցնծագին շողում
Արևի պես բորբ, դյութում ու գերում:

Եվ խորհրդավոր լույսերով անշեջ
Արվեստի հուրն է պահում իր սրտում՝
Որպես անկաշառ սիրո ներշնչանք
Տանում է դեպի աստղերը լուսե:

Լուսնյակի շողն է անհաս բարձունքից
Փառվում նազանքով նրան բաղձալի,
Բերկրանք է շփվել լուսաշող հուրի
Փերի դիցուհուն սիրով պաշտելի:

Առինքնող ու վառ մի անձ է բարի
Արևից շիկնած հոգով բերկրալի,
Խոհեմ, անբասիր աշխատանքով սեգ՝
Վայելեւ է սեր, հարգանք պատվելի:

Ոգով նվիրված Հայաստան երկրին
Լյառն է Արարատ կանչում կաթոգին,
Եվ սիրով խորհում մշտնջենական
Ազնիվ, աշխարհի ի կ գործերի մասին:
Իր ժողովրդին սի բառատ ու ջերմ
Հույսերով անմար լույս է պարգևում,
Կերտում մշակույթ խանդավառ ու վեհ
Կարոտով բ յ ու թ ե ղ՝ անգին, աստղային:
Թովիչ է անբիծ բարքը գեղանի,
Իր ձիրքով շողուն՝ արի, ճշմարիտ,
Անսահման մեծ է հավատն ու սերը
Արդար գոյության, վաղվան Նոր Դարի:

Աստղերի բույլն է երկնքում արդի
Արժանի լույսով՝ շենշող, նազելի,
Իսկ ամենագոր ձիրքով աներկբա
Նա է իբրև լույս՝ վառ - զարմանալի:
Եվ նրա ճայնն է ալիքվում անեզր
Անդաստաններում երկնային փայլով,
Ելնէջներ է նվիրու մ շքեղ
Ունկնդրին անվ երջ տոն պարգևելով:
Արվեստն է լուսե երջանիկ ու պերճ
Լուսաշող ջահը՝ հավերժ խնկելի,
Որ ուղեկցում է կյանքում գեղաշուք
Բազում տարիներ անեղծ ու բարի:
Փայլուն ապագադ առինքնող ու ջերմ
Արձագանքում է խինդով գեղանի,
Երգիր կենսուրախ հոգով կաթոգին
Երազանքներիդ զարդը բերկրալի:

Էսթետ - երաժիշտ՝ անեղծ ու արի,
Ադամանդաշող անձ է բերկրալի,
Անհուն հմայքով տոգորված **անափ**,
Թովիչ **արվեստի** ասպետ է **բարի**:

Հայրենի երկրի սիրակեզ **մովն** է
Արտիստին **դյութել** բույրովն իր անուշ,
Նաև լուսափայլ **Թեժ** գողտրիկ լեռան
Ջով ու կենարար **ար** օղն արմաղան:

Ջութակովն՝ ասես **դրոշ** մի գունեղ,
Կատարում է վեհ **և** շողում փայլով,
Հայաստան երկրից **ողջույններ** հղում
Երջանիկ ու սեզ **սրտերին** բազում:
Իր կյանքի ճրագ, Լույս ու Թագուհի,
Հոգեթով ՆՈՐԱՆ Նեցուկ է նրան,
Նուրբ ու քնքշաբույր կյանքով գեղանի,
Ջերմագին սիրով կեցցեք նազելի:

Գերող նազանքով և հոգով նրբին
Բարի ու ազնիվ անձ է սիրելի՛
Երկնային լույսի փայլով գեղաշուք,
Վեհ ու անբասիր կյանքով պատվելի:
Արվեստն է նրան թովել արդարև
Անհուն բեքր անքով, հաղթ ու ցնծալի,
Եվ ժամանակն է վառ հետքը թողել
Գործին իր շենշող՝ վեհանույշ, բարի:
Երաժշտական անեղծ, նրբագեղ
Երկերն է անբիծ ու հոգեզմայլ
Նվիրում քնքուշ սիրով ունկնդրին՝
Սրտառուչ ու սեգ ոգով անմեկին:
Արի է, տոկուն, բարքով անձկալի,
Ու ձիրքով լուսե շողում է անգին,
Անուրջները թող պարուրեն հոգիդ
Անուշ կարոտով՝ ջերմ ու գեղանի:

Մարգարտաշողուն գույգ են գեղանի՝
Բարի ու անուշ ոգով բերկրալի,
Սիրով հմայված, անեղծ, կենսուրախ,
Հույզերով անբիծ, ջերմ ու նազելի:

Արվեստն է որպես գանձ-սքանչելիք
Նրանց սրտերում առինքնող թովում՝
Ինչպես ճենգավիթ հնավայր բլրի
Զարդերն են բյ ու ր եղ փայլում ու շողում:

Եվ բազմադարյա ա շխարհի շքեղ
Երգերն խնկաբույր, անապակ ու ջինջ,
Պարգևում են վեհ քնքշանքով լուսեղ
Ունկնդիրներին՝ պերճ ու սիրազեղ:

Բազմերանգ ու ճոխ երկացանկն է միշտ
Հմայել նրանց նուրբ հոգիները.

Հյուսեք Ձեր կյանքը սիրով անմեկին,
Զարմանահրաշ երգերով անգին:

Արարչի լույսով ծնվեց մի փերի...
Այլան է անգին՝ ազնիվ, անթերի,
Նայվածքը շողուն բերկրանք է **ասես**,
Կենսա**ա**խինդ ոգով, անեղծ ու **բարի**:
Վարքով **գեղանի**, փայլով **մոգական**
Գերել է բազում սրտեր հի**ր**ավի,
Տեսքն աննմա**ն**, ջերմ, նվիրական,
Բաղձալի մի գանձ՝ ու**րախ**, նազելի:
Իր ջահն է վառել՝ շա**տ** երին օգնել
Պարկեշտ, բար**ք** ետե **ս** բարքովն իր բյուրեղ,
Եվ հյուսել **ս** ի ռ ո անբասիր տաղեր
Թովիչ **տ**ավիղով՝ վեհ, հրա**շ**ագեղ:
Վարդեր**ո**վ լեցուն ճամփեքով **զ**վարթ
Քայլի**ր** աստղազարդ արահետն**ե**րով.
Ան**ա**մա, երջանիկ կյանքի պատվե**լ**ի
Կերտիր լուսաշող խինդով պաշտե**լ**ի:

Տաղանդով օժտված ու հոգով բարի
Մի անձ է խոհուն, վեհ ու սիրելի,
Արեգակի վառ շողերին հենված
իր գործն է անում սիրով, անթերի:

Խմբեր է կազմել բյուր մանուկներից
Ձիրքով անսման՝ ազնիվ, կաթոգին,
Նրանց պարգևել Յեգին գավառի
Արվեստի փարոս երգ ու տաղն անգին:

Հայ մշակույթի քնարն է տարել
Աշխարհի բոլոր բեմերում թողել,
Գովերգել է մեր երկինքն անմեկին,
Գեղանի ու սեգ ուղին երկնային:

Ստեղծագործ իր փայլով բերկրալի
Սրտեր է գերում ջերմ ու նազելի,
Տոն է ամեն մի համերգն աստղային՝
Գեղաշուք սազովն իր սքանչելի:

Հայոց մեր նախնյաց ոգին նա**զ**ելի
Ս**ե**ր է ամբարել հոգիներում ձ**ե**ր,
Երբ ա**ղ**ոթքներ եք վանքերում **Ձ**որքի
Հղել հ**ի**րավի՝ սուրբ, խոհե**մ** անեզր:
Բերկրա**ն**ք է տեսնել համ**ե**ստ ու լուսե
Գեղեցկուհի**ն**եր՝ խոնա**ր**ի անմեկին,
Ասես արդար**և** ս**ի**րո պատկեր են
Դաջված **Ձ**վարթնոց տաճարի պատին:
Ամեն շփվելիս **ն**որ ու անձկալի
Կարոտ ես անհա**զ** փա**յ**փայում անգին.
Հանդիպել կ**ր**կին նազ**ա**նքով մի ջերմ,
Համբուր**ե**լ ազնիվ, ան**բ**ասիր զույգին:
Հուշեր**ո**վ թովիչ և փայլով **ա**նմար
Պարու**ր**եք հոգիս հույզով ցնծա**լ**ի,
Առ**ի**նքնող ու պերճ լույսը կ**ե**նսախինդ
Ս**ի**րով թող հասնի՝ փարվի երկու**ս**իդ:

Կրակն է նրանց սրտում գեղա**ն**ի
Վառվում խնկաբույր լույսով մի նրբ**ի**ն,
Եվ ա**ր**վեստի վեհ հմայքով ան**գ**ին
Շողում հ**ի**ասքանչ փայլով կաթ**ո**գին:

Նվիրյալ**ն**եր են անբիծ և **թ**ովիչ,
Վարքով պատվ**ե**լի՝ պերճ ու անթերի,
Բազում աստղեր**ի** սիրա**կ**եզ կրթել՝
Մաղթել են ծաղկու**ն**, անբասիր ուղի:
Հարգանքով անեղ**ծ ու** հոգով բարի
Միշտ են բարձրա**ն**ում Դադիվանքը սուրբ,
Ուղղում աղոթք**ը** մեր Բա**ր**ձրյալին՝

«Օրինյալ **է** փառքդ, հավերժ երկնային»:

Իսկ **ս**իրո անհուն բերկրանք**ի**ն հենված
Մեծ **գ**երդաստան են կերտել **թ**անկագին.
Սե**ր** են պարգևում յուրաքանչյուր**ի**ս
Երգով աննման՝ սիրով անմեկ**ն**:

Անբիծ, խնկելի բարքով գեղա**2**ուք

Ա**ն**ձ ես հմայիչ՝ նազելի ու ն**ու**րբ.

Ազն**ի**վ ու խիզախ, անթերի վարքով
Ինչպես Մասիսն է լուսեղեն ու սուրբ:

Աստղեր**ի** շողն ես երկնք**ի**ց առել

Ու փերի**ն**երին լ**ույ**սեր պարգևել,
Յուրաքանչյուրին ա**ն**ա**չ**առ ոգով

Օգնել ես **ս** **ի**րով՝ ջերմ ու հոգեթով:

Եվ քո քնքշու**թ** **յ**ան բերկրանքից արբած

Բոլորս էլ թաք**ու**ն, անա**ս**ի կարոտով
Ունենք ցանկութ**յ**ուն կ **ր** **կ** **ի** **ն** հանդիպել,

Տեսնել դիցուհուն՝ նրբագեղ, ց**ն**ծուն:

Բարի **է** ուղիդ, պերճ ու հրա**ա**շագեղ,

Ան**ձ** ես սիրելի բոլորից ա**ն**գին,

Ա**ն**ցիր համարձակ ճամփադ քո գ**ու**նեղ.

Աստղերն են ժպտում՝ ուղեկցում ան**2**եղ:

Ռազմիկ է ոգով, ազնիվ ու արի,
Նուրբ հոգով թովիչ, բարքով պատվելի,
Անբասիր վարքով շողում է **անեղծ**
Արվեստի բովում՝ պերճ ու բերկրալի:
Անցնելով **նորոգ** ճամփեքով **կարոտ**
Կղզում **Ա** դթամա **ր** տաղեր է հյուսել,
Ջութակն է **սիրով եղել** ուղեկից
Նրան աներկբա՝ **բորբ**, իմաստալից:
Երկնուստ օժտված է **տաղանդով** մի վեհ
Ղեկավարելու **տարբեր** համույթներ,
Նվագավարի **շենշող** վայելքն է
Գերում հիփրավի բոլորիս **անեզր**:
Հավերժ թող հնչի անու**ն**դ բարի
Կոչմ**ա**նդ արժան փայլով ու **ընդմիջտ**.
Երազանքների գրավիչ ու ջերմ
Երջանիկ կյանքիդ շողան նազելի:

Քնքուշ ու թովիչ երազանքներ**ի**ս
Անման գանձն եք իմ գեղեցկու**հ**ի,
Աստղ**ա**յին պայծառ, ոսկեշող **լուս**ի
Անմա**ր** շողերից փայ**լ**ում եք արդի:
Ձեր շուրջ**ը** բազում, անհ**ա**մար մարդիկ
Ողջունում են Ձեզ **հ**պարտ, ցնծագին,
Ու դուք ամենք**ի**ն գեղանուշ ժպտում,
Պատասխանում եք **գրա**վիչ անգին:

Եվ երբ էլ տես**ն**եք զվարթ ու ուրախ
Ձեր ջերմ հայացք**ը** շողարձակ և սեզ,
Ամեն ինչ ուրեմն վե**հ** ու անթերի
Առաջ **է** գնում առանց արգելքի:

Բաղ**ձ**անք է դիտել երկնա**կ**ամարում
Մեծ «**Ք**նար» անվամբ համաստեղ**ու**թյուն.

Բայց մեր կողքին է մի պերճ թագու**հ**ի՝
Գեղեցկուհին է նա մեր սիրել**ի**:

Եփրատի ափին վեհ, տաճարային
Սուրբ համայնքից է արմատներն անգին,
Ոգով քաջարի, սեգ ու **գ**եղաշնորհ
Այր է **ա**նվանի՝ ջերմ հոգով բարի:
Արվեստն է ուսել զվարթ ու դյուրիշ,
Կենսախիղճ ու մով **ա**րարել երկեր,
Քաղաքամայր է **ե**րզնկան դասել՝
Ձոնված երկերը նրան նվիրել:
Ու անզուգական **զ**մայլանքովն իր
Սեր է վայելել **ա**նեղծ ու անափ,
Կերտել համույթներ բերկրանքով մի վառ
Եվ հոգու **ջ**ահն իր խնկարկել պայծառ:
Քո ուղին անցիր անբիծ ու **ա**րդար
Փայլովն աստղաշող լույսով գեղանի,
Ամենքիս սրտում անձ ես պատվելի
Իմաստուն ու պերճ բարքով նազանի:

Լույսերով անշեջ և սքանչելի
Ուղի է անցել վեհ ու բերկրալի,
Հյուսել հայրենի սուրբ պատումները

Մայրենի լեզվով՝ ազնիվ, անթերի:
Առինքնող, թովիչ և ավետաբեր

Լսվող Թադեի վանքից լուսաշող
Աղոթքին տրվել ռուռ ու պերճագին՝
Լույսով երկնային, մուրազով անգին:

Եվ քաղաքական ճառագայթներ
Անմար շողերին հենված կաթոգին,
Խորհել է անեղծ հմայքով դյուրթիչ,

Մտքեր պարզևել հաղթ ու համոզիչ:

Վայելք է փարել մոգական ու սեգ

Անձնավորության ոգուն առընդմիջտ.
Անբիծ քո վարքով շողուն, անմեկին,
Անցիր լուսավոր ճամփադ աստղային:

ՆԵՐՔՈՂ

Վեհաշող ու Նուրբ հոգով պատվելի
Արաբում եք պերճ խոսք ու երգ սիրո,
Շարադրում երկեր թովիչ ու բարի,
Լուսազարդ ոգով՝ ջերմ ու նազելի:

Հնչում են շողուն ջութակներն անուշ,
Հավատներշնչում անհուն փաղաքուշ,

Գավառից Հաթերք աղոթք է գալիս,
Ձուլվում հոգերով տաղերին քնքուշ:

Անբասիր, ազնիվ բարքով անմեկին
Վայելում եք սեր՝ առ ինքն ող ու սեգ,
Շողում եք անբիծ վարքով կաթոգին,

Բաշխում Ձեր բյուրեղ սերը բոլորին:

Հպարտորեն եք սիրով ողջունում
Բարի ու անեղծ անձանց տեսնելիս.

Հիշեք՝ Ձեր ճամփան լույս է խնկելի,
Սիրառատ, անշեջ, վեհ և սքանչելի:

Մուսաս է թովիչ, վեհ ու գեղանի,

Թ**ա**գուհի չքնաղ՝ հոգով նազելի,

Սի**ր**ո բերկրանքն է նրան պարուրե
Երջանիկ ու սեգ ոգով պատվելի:

Թագաժառ**ա**նգներն Յայոց ա**շ**խարհի

Արշակունի Պապ թագ**ա**վոր պապի՝

Սրբությամբ փ**ա**րվել - պաշտել են փառքն ու
Անունն այդ «անամ**պ**», ղողանջուն, ծավի:

Եվ արդ երկն**ա**յին լույսերից շիկնած,
Փայլող դիցուհի**ն** լուսաշող տոհմի,

Պարծան**ք**ն է անգի**ն** ազգիս անմեկին՝
Խինդն ա **չ** ք եր ու մ, ս եր **ը** շուրթերին:

Հուզիչ **է** խոսել - գրուցել **բ**յուրեղ

Սրտ**ի** տեր քնքուշ անձի հետ **ա**րի...

Եր**գ** ու տաղ եկեք ձոնենք հ**ր**աշագեղ,
Ոսկեծամ, դյութիչ հայուհուն բար**ի**:

Մայրաքաղաքի պերճ կառույցների**ն**
Ծաևորթ ու տեղյակ անձ է պատվել**ի**.

Դա**ր**երին հենված կարոտով ան**գ**ին՝
Նեցու**կ** է կանգնել Նորի**ն** պաշտելի:

Գառնի ու **Գ**եղարդ սուրբ տաճարների
Թովիչ պատկե**ր**ն է ալիքվ**ում** հոգում,
Եվ արդ հիրավ**ի** ան**հ**ուն բերկրանքով
Պատմում է հուշեր՝ **գե**րում հոգեթով:
Անցնում է ճամփով **ո**գեղեն ու վեհ.

Բայց ավա**ղ**՝ «ն ո **ր** ը» տարերայնորեն
Կրկնում է ա**ն**շուք քմա**յ**քն անպատեհ՝
Անիմաս**տ** - ան դ ե մ և ա**ն**մտորեն:

Երկնք**ում** փայլող աստղերի բույլ**ն** է

Սե**գ** ցուլանքներով պատում Հայրեն**ի**ն.
Ե**ր**ազանքներին մեր Նուրբ, գեղա**ն**ի
Երգով պիտ հասնենք՝ հաղթ ու խնկելի:

Քնքուշ հայացքով, շատ անմիջական,
Ն**ու**րբ հոգի ունի պերճ ու մոգ**ա**կան,
Լույս է ճառագում նա իր հ**մ**այքով՝
Անմա**ր** - շողշողուն տեսքով աննման:

Ամենայն **ս** ի ռ ո վ ա յ գ ի **ն** առ Աստված
Աղոթք է հղում **Մ**ականաբալ**ա**նքում,
Եվ տիրոջ **ա**ջը մաղթանքով օծված
Արդար ու բա**ր**ի սրտով ընդունում:

Շրջապատված է տաղանդով օժտված
Վեհ ու թանկագին **ն** սվ**ի**րյալներով,
Անբիծ, խն**կ**ելի բնավո**ր**ությամբ
Անձ է **ի** մ ա ս տ ու ն, մ **ո** վ և հոգեթով:

Իրավա**մ**բ տոն է աներկբա տես**ն**ել
Լու**ս**աշող ու սեգ գանձն աստղա**յ**ին,
Հա**ր**ուստ քո կյանքով եղիր բաղձ**ա**լի,
Հարազատ մարդկանց սիրուն արժա**ն**ի:

Գաժառներն հայոց բյուր գուսանների
Խաղերից ձուլված խինդով նազելի,
Հոգևոր ու պերճ պատում են հյուսել
Սերնդին վայել՝ վեհ ու արժանի:
Եվ արդ անկասկած մեր առջև կանգնած
Անձը **Ե** կ ե ղ յ ա ց **Մ Ե** ծ Հայք գաժառից,
Ժպտում է անգին բարքով խնկելի,
Կրթում մի փայլուն սերունդ պատվելի:
Սարերն են կանչում, - գագաթն իր ճերմակ
Նվաճել անահ՝ քայլքով հաստատուն.
Եվ նա պարթևազն զինակիցներով
Հասնում է գագաթն անմեկին շողուն:
Իր շուրջը խմբված բոլորը դյուրթիչ,
Հվարթ ու լուսեղ այրին հմայիչ,
Կենաց օրեր են մաղթում սիրելի
Մեթրին պանծալի՝ հոգով բերկրալի:

Լուսերես, չքնաղ, որպես նուրբ շաղիկ
Սիրում եմք նրան ջերմ ու անուշիկ,
Զուլալ, մաքրափայլ հոգով հմայիչ,
Մեր սիրտն է գերել շողերով դյուրթիչ:
Նրա թովչանքն է ճախրել, տարածվել
Մով Ալագյազի սեզ լանջերն ի վեր,
Իսկ ձայնը գունեղ, անգի՛ն - գրավիչ՝
Հնչել եթերով աղբյուրի պես ջինջ:
Աչքերն են շող ակն, ժպիտն անթերի,
Հայացքը խոհուն, լուրթ և բերկրալի,
Ինչպես ոսկեշող արքայադուստր
Քայլում է հպարտ՝ բարքով խնկելի:
Խանդավառ ու պերճ ոգուն նրբագեղ
Սեր է պարգևել իր աստղը լուսեղ.
Փարվիր դու այնժամ լույսիդ անմեկին
Զմրուխտյա փայլով՝ վեհ և երկնային:

Հավերժին փարված խինդով գեղանի,
Բարձունքներից վեր պերճ և բերկրալի,
Նայում է կյանքին խոհուն հայացքով,
Երջանիկ ոգով՝ հաղթ ու հույսով լի:

Հոգում Ջվարթնոց տաճարն է թովիչ՝
Կոթողն աստղափայլ և ոսկեշողուն.

Անկեղծ հմայքով, նազանքով դյուրիչ
Անձանց է «սիրո շողեր» նվիրում:

Անսահման մեծ է այնքան սիրտն իր ջերմ
Ուղղված ամենքին՝ բարի, կաթոգին.

Հնքն է արվեստի դրոշմ իր դարձրել,
Խոնարհ ունկնդրի սերը մարդկային:

Ներշնչված հայոց տաղերից բյուրեղ
Երգեր է գրել սեգ, հրաշագեղ.
Արժանի եղիր փառքիդ անթերի,
Երազանքներիդ վեհ ու պատվելի:

Արբեցնող երգն է հնչում սիրառատ,
Ալիքվում թ ո վ ի չ ելնեջներով.
Նվիրյալներն են վեհ հոգով հպարտ
Խոսուն ծրագրեր արարում զվարթ:

Եվ պայծառաշուք ու հրաշագեղ
Գուսանաց խաղն է աշխարհիկ լսվում,
Կղզուց Աղթամար սուրբ զանգակատան
Անգին զանգե րն են ուժգին դողանցում:

Այդ արձագանքն է՝ փարոս է անշեջ,
Ավանդույթ շենշող, հրական ու մով,
Հնչում է երգը, անցնում մերօրյա
Նոր ու լուսավոր արահետներով:

Վայելք է տեսնել դիցուհիների
Անանց բերկրանքը արվեստահաճո,
Կարոտն է անափ տանում մեզ դեպի
Բարձունքն արվեստի շքեղ, պաշտելի:

Անուրջների ծով սրտում գեղանի
Արվեստ է հյուսել ջերմ ու պատվելի,
Զվարթ երգեր է նա մեզ պարգևել
Փայլուն և շողուն ծայնով հիրավի:

Ոգևորության աղբյուրն արդարև
Մոգական հլու վանքն է ոգեղեն.
Աղոթք է հղել սուրբ երկնավորին
Տաճարում անգին՝ պաշտել կաթոգին:
Հայրենանվեր ուղիս է ընտրել,
Պարկեջտ, հա մ ա թձակ քայլով անմեկին,
Գործով նվիրվել իր հայրենիքի
Բարգավաճման վեհ, արդար վերելքին:
Ապրում է թովիչ երազանքներով,
«Գանձերով» լեցուն իր ընտանիքով.
Անբիծ քո կյանքի ու նվիրումի
Անհուն բերկրանքը վայելիր բարի:

Այգաբացն արդար լույսերով շողուն
Ելնում է քնից արևն աչքերի, **ի**ն,
«Բարի լույս» ասում ամառ թե **գ**արուն
Երկու **ս**ոխակի՝ նազանքով ա**ն**գին:

Եվ սքանչ**ա**ցած լույսից այդ **ա**նմար
Ձայներ են հ**յ**ուսվում մի**մ**յանց անթերի,
Դառնում առ**ի**նքնող **ե**դեմական տաղ
Թովիչ - խնկելի, **ն**ուրբ և նազելի:

Մեր Ալիսայ**ի**, Աստղիկի երգն է
Ջնչում հոգեթով, ան**ս**ահման բարի,
Ելնեցներ**ն** են սր**տ**աբուխ ու վեհ
Կարկաչով **գ**երում՝ նման աղբյուրի:

Ջուրն է ա**ր**վեստի Ձեր հոգ**ի**ներում
Լույս**ե**րով անշեջ շողում բեր**կ**րալի.
Ջ**ի**րավի անկեղծ սրտով Ձեզ ս**ի**րում,
Մաղթում ենք օրեր պայծառ - գեղա**ն**ի:

Կանթեղի անկեզ, մոգական լույսի
Փայլով նրբագեղ ջութակին փարվել,
Ու ներշնչվելով շողերից երկնի
Յնչեցրել է պերճ երկեր անթերի:
Ոգեղեն, անգին «սնունդն» անխոս
Վանքն է ճենիկի պարզևել նրան,
Ուր նա անցել է հավատքի ճամփան՝
Երկրպագելով հորն իր սրբազան:
Եվ «ադամանդե», գողտրիկ համերգներն
Յիշվում են պայծառ ու նվիրական.
Արժանացել է իր ելույթներով
Աստղային, ցնծուն ընդունելության:
Արվեստագետի պահվացքին վայել,
Յմայքով գերող և համեստությամբ,
Նվիրիր մեզ տոն քո սքանչելի
Նվագով դյութիչ՝ վեհ ու բերկրալի:

ՆԵՐՔՈՂ

Լույսեր են շողում հոգում՝ երբ անգի**ն**
Ջոութական է ձեռքում հնչում երկնայ**ի**ն,
Հուսո շողերի ներքո գեղանի
Արև**ի**ց վեր է սավառ**ն**ում կրկին:
Իր հայրեն**ի**քում և ողջ աշխա**ր**հում
Հաղթական երգն է լսվում պանծալի,
Երկ է նվիրել Սուրմալ**ու** երկրին
Կարոտով անմա**ր** թովիչ, բերկրալի:
Խանդավառված **ի** **ր** վառ ելույթների
Շողշողուն փայլով ու գրավչությամբ,
Ձգտում է հաս**ն**ել լուս**ն**ի բարձունքին
Ձիրքով անմեկին, պայծառ- կաթոգին:
Նրբահեզ բազում արվեստա**ս**երներ
Քեզ նվիրում են քնքուշ ա**ն**ուրջներ.
Տոն է իմ սրտում ջերմ ու խնկել**ի**,
Ձոն է պարզևս քեզ՝ ո՛վ նազա**ն**ի:

Նվիրված Հայոց հողին ու ջրին,
Հայապահպանման տենչով ցնծա՞գին,
Փառվել է ազգիս անհուն կարոտով,
Արարե՛լ բազում - բյուր գործեր ա՛նգին:

Մոգական ճյուղն է նա իր պապերի՝
Սերունդը հաթերք գավառ Մեծ Հայքին,
Ուր հոգով խիզախ պայքար են մղել
Հարի ու բարո՛ւ կռվազարթոնքին:

Բոցավառ ոգում հո՛ւրն է շողշողում.
Նոր այգ է բացվե՛լ զվարթ-կաթոգին,
Քայլով անվարան «հյուսիս» նոր մատյան
Բարքով անձնվեր՝ խնկելի- բո՛ւրյան:

Առինքնող լույսն է ցոլում երկնքում
Եվ պայծառ շողում ու ճառագայթում...
Մի մոմ էլ անձամբ դու վառիր բարի,
Մայր երկրի գովքին դարձիր արժանի:

Անեղծ ու շիտակ, ջերմ հոգով անգի**ն**,
Ա**ն**բիծ, գրավիչ ոգով երկնայ**ի**ն,
Նա **ի**ր աղոթքն է արել **գ**եղաշուք
Սուրբ **Զ**վարթնոցում վեհ ու ան**մ**եկին:

Նվիրվ**ե**լ հայոց ազատ **ա**շխարհի
Արդար պա**յ**քարին լուսավոր և պերճ,
Իր խոսքով զվարթ՝ բաղձալի - արի,
Արթնացրել հո**ւ**շե**ր** պայծառ ու անշեջ:
Վառ երազան**ք**ներ ունի դեռ պահած
Իր սրտում քնքու**շ** անան**ց** ու բարի,
Կյանքով **է** ապրում հա**յ**րենի երկրի
Ելևջ**ն**երի հեքով բերկր**ա**լի:

Անձանձիր ու սեգ բարքով անբասիր
Տո**ն** է նա դարձրել իր կյանք**ը** դյուրիչ.
Թա**յ**լիր արդ այնժամ հպարտ քո երկր**ի**
Գալիք ճամփեքով՝ լուսեղ, հ**մ**այիչ:

ՆԵՐՔՈՂ

Նրբահեզ, անբիծ բարքով գեղա**ն**ի
Քա**յ**լում է հպարտ ոգով բերկրա**լի**,
Տաղ**ն** է շուրթերից լսվում կաթո**գ**ին
Ու հմա**յ**քովն իր գերում մեր հո**գ**ին:

Վանքում **Թ** ա մ գ ա ր ա **թ**ովիչ աղոթքն է
Հնչել առ Աստվ**ած** վեհ, հրա**ջ**ագեղ,
Եվ շքեղագար**դ**, շեն **կ**ոթողից վեր
Բացվել է ար**և**՝ գեղանուշ - բյուրեղ:
Արվեստով լուսե**ռ** ոգևոր ու պերճ,
Ամբարել է սեր և սիրո լույսեր,
Կերտել է շողուն, պա**յ**ծառ ծրագրեր,
Սրտերում վառել ոսկեշող ջա**հ**եր:

Բնավորո**ւ**թյամբ մարդկայի**ն** ու ջինջ
Վաստակել է փառք և հարգանք ա**ն**գին.
Երազանքներով տոգորված դյուրե**թի**չ
Սիրո նազանք է՝ ջերմ ու անս**ե**կին:

Նրբահեզ, թովիչ, վեհ և թանկագին
Զառոն է հայ ազգին՝ դյուրիչ, սիրելի,
Բերկրանք է տեսնել և լսել ձյանը
Ամեն հարկի տակ պերճ - սքանչելի:

Վանքում ճատախի աղոթքն առ Աստված
Բարձրացրել է նա հավատքին փարված,

Գերել հոգեթով բարքովն իր բյուրեղ
Մեր սրտերն անամայ՝ սիրով տոգորված:

Որպես սուրբ կանթեղ չմարող լույսն է

Վառել սիրառատ, պայծառ շողերով,

Դարձել լուսավոր փարոսն այն բարի՝
Ով սատարելու կարիքն իր ունի:

Զքնաղ մեր Նարա, որքան ջերմ եք դուք,
Տեսնել - խոսելն իսկ լիցք է խնկելի,

Շքեղ, երջանիկ Ձե՛զ կյանք ենք մաղթում
Շենշող ու զվարթ հոգով պատվելի:

Վարդն ու Շողերը գրկած Վաչեին
Կանգնած են կողքիդ՝ թիկունքիդ մասամբ.
Կաթում ես անգին երկդ կենսութախ
Ձայնովդ հ գ ո ղ՝ միալար - խիզախ:
Լսում են անձայն, շունչները պահած...
Վաչեն է ժպտում քթի տակ հանկարծ.
Նայում ես Յ երմ ես Աստծո «աչքերով»,
Խոժոռ հայացքով՝ սաստում «նազանքով»:
Ու «հազար» գույն ո վ նկարագրելով
Ավարտում ես մի ՊՈԵՄ բաղձալի.
Վաչեն էլ նուրբ ու «անկաշառ» խինդով
Բարձունքից ցած է ընկնում «բերկրալի»:
Շուտով «պայթում» է ծիծաղն ամոքիչ,
Հոթում ցնծության ալիքն անսահման.
Սիրով օջախն է «ճառագում» կրկին
Սեգ ու պաշտելի ոգով անմեկին:

Քարերն են երգում անշշուկ, անձայն
Անցած - գնացած հեքը դարերի,
Ու ազդարարում արի, պատվական,
Քաջաբի մարդկանց գովքն արժանի:
Եվ կյանքի սարսափ պահերին այնժամ՝
Հայը փրկել է մի անմեղ սերունդ,
Հոգեթով, ան ու **2**, ոգով միական,
Զոհելով իրեն մարտում ինքնական:
Հուշերում վառ են Լամբրոն քաղաքի
Հողը պատմական, ջուրը խնկելի,
Ու արյան կանչով հերոսներն անշուշտ
Պիտի ետ առնեն էրգիրն պաշտելի:
Անդարձ կորած չէ երբևէ կյանքում
Հույսն ապագայի՝ շենշող, նազելի,
Բարձրյալն է այն ազգիս կամենում
Գթասիրտ խոսքով, խի՛նդով բերկրալի:

Լուսավոր, անբիծ հոգով բերկրալի,
Սիրելի անձ է վեհ ու պատվելի,
Կրթել է սիրով բազում քանքարներ՝
Գեղանի դուստրեր և ուստրեր բարի:

Թովիչ, թավշյա ոգին **2**ողջողուն
Առել է Մասյաց գագաթից արդի,
Կերտել մշակույթ պայծառ ու ցնծուն
ՀԱՅՈՑ ԱՇԽԱՐՀԻ Կ ո չմանն արժանի:

Եվ չնաշխարհիկ դիցուն վայել
Բարքով հոգեթով ու անափ անգին,
Անցնում է նազով հանց իշխանուհի
Սեգ-զվարթ քայլքով՝ երգը շուրթերին:

Հմայքն է գերող, զարդ է բաղձալի,
Անձանձիր, խոհուն և զարմանալի.

Անցիր աստղաշող քո ճանապարհով
Ազատ ու հպարտ՝ վարքով պանծալի:

Գանձերի շողն է պատել իր հոգի**ն**,
Վարդերի բույրով արբել-ներշնչվել,
Հայրենի երկրի կարոտն անմեկին
Պարծա**ն**քով է նա սիրակե**զ** գրկել:
Երազանք**ն**երի խինդով սիգա**ա**պանծ,
Թովիչ բերկրանքով ամեն այգաբաց,
Սուրբ եկեղեցում **և** ա չ **զ** յ ու ղ ավանի
Աղոթք է **արե**լ, հղել առ Աստված:
Տեսքով բարեստե**ս**, չափի մեջ խոնարի,
Արժանացել է հարգա**ն**քի անմար,
Սիրով օգ**ն**ել է համես**տ** ու բարի
Յուրա**ք**անչյուրին վարքովն իր արդար:
Բարյացակամ է չքնաղ հայուհին՝
Խանդա**վ**առ ոգով մի սքա**ն**չելի.
Ամենայն լուսեղ ճամփան դու անցիր
Համարձակ ու հաղթ քայլով պատվելի:

Նախանձախնդիր, անառարկելի
Լիցքով օժտված այր է խնկելի,
Անկոտրում, անահ, հոգով աներեր,
Կրակոտ ու բորբ «դուխով» ահռելի:

Ծով ալիքների օրորն հոգեթով
Գետն է Փամբակի պարգևել նրան,
Պատմել քաջ, անվախ նվիրյալների
Հուշերն վեհանույշ ոսկե դարերի:

Եվ անչափ ուրախ, իբրև ռահվիրա
Մեզ տարել է դեպ լուսե հանգրվան,
Պարզել է դրոշ մարդկային խղճի,
Անցել է շեմն ազատ աշխարհի:

Խինդն է պատել մեզ արդ սքանչելի,
Արդար ապրելու տենչը կաթոգին,
Քայլիր համարձակ քո ազատ երկրում
Մուրազիդ փարված կարոտով անգին:

Դրախտաբնակ զավակ է արի,
Խինդն աչքերում՝ ժպտուն-բերկրալի,
Երազանքներին վեհ և նրբահեզ

Արձազանքում է ջերմ ու ցնծալի:

Մեծ նվիրյալ է բարքով անապակ,
Աշխատառն էլ՝ անթերի-հստակ.

Վայելում է մեր անհուն սերն անգին,

Որպես հարազատ այր մի թանկագին:

Նա միշտ ներկա է կյանքում ալիքվող

Անցուդարձերին ամպշող-գեղանի,

Ոգով համարձակ, լուսաշող անձ է

Պերճ և իմաստուն, հպարտ ու բարի:

Հաստատուն կամքով և ձիրքով հասուն

Արարիւն նոր գույն ու կյանք երջանիկ.

Պայծառ լինի թող ուղիդ լուսավոր,

Մուրազիդ հասնես անապի գեղեցիկ:

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՄԵԾՆ ԱՐՏԱՇԵՍ ՔԱԼԱՆԹԱՐՅԱՆԻՆ

Միշտ ենք կարդացել ու վերընթերցել
Երկերն աստղափայլ **ՄԵԾ** թատերագրի,
Յուշերն արթնացել, պարուրել են մեզ,
Ուզում ենք ասել ջերմ խոսքեր բարի:
ՄԵԾՆ ԱՐՏԱՇԵՍ ՔԱԼԱՆԹԱՐՅԱՆՆ Է
Դիմել բոլորիս անկեղծ ու շիտակ,
Երբ ասել է, -«**ԻՄ ՏՈՒՆԸ ՔՈ ՏՈՒՆՆ Է**».
Ասել անպաճույճ խոսքով համարձակ:
Ցույց տվեք մեկին **Յ**ամաշխարհային
Գրականության անդաստաններից,
Որ լինի նույնչափ հզոր ու ազնիվ,
Պարկեշտ, անկաշառ, պարզ, գորովալից:
Յավասարության նշան «դնելու»
Մասին չէ բնավ խոսքը, քավ լիցի,
ԱՌԱՎԵԼՈՒԹՅԱՆ խորհուրդն է անեղծ
Իշխում հոգևոր դաշտում խնկելի:
Վաստակել է նա կոչվելու **ՄԵԾ ՅԱՅ**
Ստեղծագործող **ԶԱՎԱԿՆ ԱՇԽԱՐՅԻ**,
Քանզի լուսավոր հուրն է ճառագուն
ՎԱՐՊԵՏԻ շողուն, մոգական **ՄՏՔԻ**:

Փանդիռն ուսին, ձեռքին գավազան,
Կտրել - անցել է հազար շեն, ավան,
Մաղթանք է հղել իր ժողովրդին՝
«**Ա**պրել նոր կյանքով, հույսով անվարան»:
Փշալարերն են զարմանքից ապշել,
Խոնարհվել - զիջել քայլն իր հաղթական...
Ու նոր հասկացել, որ ապրելու են
Նոր **ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ** սուրբ - նվիրական:
Հաղթ ու անկաշառ քայլ արա վստահ,
Ոգով ցնծագին գալիս ենք անահ,
Վեհ է ապագան մեր հայրենիքի
Ուր մենք պիտ ապրենք բարքով պատվելի:
Աշխարհն է անհուն հիացմունք ապրել
Հայոց **ԴՅՈՒՅԱԶՆԻ** քայլից բերկրալի,
Արդար է հզոր **ՔԱՅԼԴ, ՓԱՇԻՆՅԱՆ,**
Լինես **Ա**ստուծո օրհնանքին արժան:

ԱՐԵՎՆ Է ԺՊՏՈՒՄ

Արևն է ժպտում նրան գեղանի,
Անմար շողերն իր պարզևում լույսի,
«Բարի օր» մաղթում սիրով՝ տեսնելով
Անցնում է թովիչ մի հուրի - փերի:
Անցորդներն ապշած հայացքով դիտում
Եվ իրար հարցնում՝ «որտեղ է ապրում»...
- «Ժամը երկուքին ռադիոլուրն է իմ»,
Ասում է բարձր ու ընդոստ հեռանում:
Էլ ինչ երազանք, անուրջ ու պատրանք
Կարող է «շոյել» սիրտը պարմանի,
Թե կուգես նրան դու տեսնել կրկին՝
Նվիրիր մի ձոն բարկ ու խնկելի:
Բերկրանք է շփվել բարքով խնկաբույր,
Հոգեթով անձի հետ շնորհալի.
Ասողերն են ձգտում ուրախ քեզ տեսնել
Լույսերի մեջ վառ՝ խոնարհ ու բարի:

ՆԱՐԱ ՇԼԵՓՉՅԱՆ

Նվիրված է ազնիվ ոգով
Հայոց վեհ ժողովրդին,
Բարությամբ է շողարձակում
Անմար լույսն իր կաթոգին:
Նարա Շլեպչյանին լսել
Եվ տեսել ենք ողջ տարին,
Հիացել ենք խոսք ու տեսքով,
Սիրել ամպշող, ջերմ հոգին:
Իր սրտառու ձայնն է հնչել
Լույս - եթերային, նրբին,
Գերել սրտեր անեղծ և սեզ
Բարքովն իր շեն ու անգին:
Աստղերի միջին անվարան
Փայլն է պայծառ, անսման,
Սիրո պերճ բերկրաքն է փարել
Նրան խինդով անսահման...
Դիցուհին է մեր նաիրյան,
Արևն համայն հայության:

ՄՈՆԴԻ ԵՂԲԱՅՐՆ ԵՄ

ՄՈՆԴԻ եղբայրն եմ՝ ավագ մեկ տարով,
հնչքան հիշում եմ՝ ապրել ենք սիրով,
«Կիսել ենք» ուսում, վայելել բերկրանք
Երաժշտության, սպորտի «լեզվով»:

ՄՈՆԴԻ եղբայրն եմ ես հազար տարի,
(Փոքր հասակից ճիշտ այսքան տարի),
Թե վիճել ենք մենք անթիվ - անհամար՝
Յետո «բարիշել», գովել ենք իրար:

Եղբայրս է **ՄՈՆԴԸ**, Էդմոնդը բարի,
Մոտոցիկլ վարող, լեռներ մագլցող,
ԱՐԱԳԱԾԻ չորս և **ԱՐԱՐԱՏԻ**
Գագաթներ հասած անձը պատվելի:

ՄՈՆԴԻ եղբայրն եմ խաչակիր անվամբ,
Հալալ - հարազատ՝ օծված սուրբ արյամբ,
Կոմպոզիտոր եմ՝ թեև «շարքային»,
Մի քիչ էլ պոետ՝ թեթև - երկնային:

ԻՄԱՍՏՈՒՆ ԿԻՆ

Ս իլվա Յուզբաշյան... տիեզերական
Ի մասսություն ծով տարերքից ծնված
Լ ալնախոհ անձ է սեգ, նվիրական՝
Վ սեմ ու թովիչ վարքով պատվական:
Ա տաղձն արվեստի դարձրել պոեզիան,
Յուրաքանչյուրիս բաշխում է «բույրեր»
Ունեցած «բերքից», խենթացնում, ինչպես
Զ կեռն է բուրում հասունանալիս:
Բ իլ, սքանչելի ու խոհուն հոգով,
Ա նկոտրում ոգով սլանում է վեր,
Շ չեցնում գրական նոր հորիզոններ՝
Յուրատեսակ նուրբ, անգին բարձունքներ:
Ա նհուն է սիրո հմայքը լուսե,
Ն եկտարն է լոյսը՝ առինքնող ու վեհ.
Ի նքն է որոշում, թե ում ինչ մաղթել՝
Ց քի, թե շողուն տաղեր նվիրել:

ԱՆՅՆՈՂ ՏԱՐԻՆԵՐ

Տարիներ առաջ ՄՈՆՏԵ - ԿԱՌԼՈՅԻ
Ալիքը «որսում» երգ էինք լսում,
Երբեմն խամրած, իսկ հաճախ ընդհատ,
Խոտորումներով, անշուք ու շատ վատ...
Այժմ Հանրային ռադիոն միացնում,
Երգ ենք ըմբռնելու՝ թովիչ, գեղանի,
Եվ ՈՍԿԵՂԵՆԻԿ ՀԱՅԵՐԵՆ լսում
Ձայնովն ԱԼԻՍԱ ՔԱԼԱՆԹԱՐՅԱՆԻ:
Վարում է շողուն ծրագրեր բազում
Երաժշտական ու թատերական,
Ունկնդրին անհուն բերկրանք պարզևում
Խոսք ու զրույցով, հույզով մոգական:
Եկեք, ուրեմն, հետայսու լսենք
Ծրագրեր շքեղ, առինքնող, բարի,
Եվ հպարտորեն, խինդով գովերգենք
Նվիրյալ անձանց՝ վեհ ու պաշտելի:

ԱԼԻՍԱՅԻՆ

Հանրային ռադիոն լսում եմ ես հոգով բարի,
Կարոտով ու սրտիս անհուն թրթիռով ծավի՜
Երբ սի րաբ յուրեղ, լույս ձայնն է հնչում մոգական,
Մեր վեհ - նվիրյալ Ա լ ի ս ա Քալանթարյանի:
Եվ ա ն գ ու գ ա կ ա ն ԾՐԱԳՐԻ փայլն է շողշողում՝
Օրհնված է նյութն ուրեմն, լուսավոր - ցնծուն,
Ոսկեղենիկ հայերենն է «իշխում» անթերի,
Աստղերի շողերից հմայված անգին ու նախշուն:
Երգերի միջի մտքերից թովիչ, բերկրալի,
Ամենքիս է ուղղում խինդով անեղծ, գեղանի.
«Եկեք լսենք ս ի ր ե լ ի ն ե թ րկեր կաթոգին,
Սուրբ ե թ աժշ տութ յան տրվենք սիրով անմեկին»:
Ու անվարան արձագանքն է անշեղ - դրական,
Անխոս գնահատում ենք շատ բարձր գործն իր պատվական.
Երջանկության կամարիդ տակ կանչիր բոլորին,
Թող ունկնդրեն շողուն երգեր պերճ ու երկնային:

ԱԼԻՍԱՅԻՆ ԵՒ ԱՍՏՂԻԿԻՆ

Անուշիկ, քաղցրիկ Ալիսա-Աստղիկ,
Սլացիկ հասակ ունեք գեղեցիկ,
Աչիկներ շողուն, վառ ու նազելի,
Վարսերով նախշուն՝ թովիչ-գեղանի:
Երբ ծանոթացա՜ տեսնելով չքնաղ
Ալիսա քալանթարյանին անգին,
Այն ժամ իմացա անձամբ Ձեր մասին,
Որ փերիներ եք լուսեղ-անմեկին:
Շատ ես ցանկանում տեսնել սիրելի
Զույգ բալիկներին կենսուրախ, արի,
Միշտ լինեն խնդուն, զվարթ ու խոհեմ,
Կյանքում հաջողակ, հոգեթով, բարի:
Եվ համոզված եմ, նրանք հիրավի
Կանցնեն ճամփերով լույս - եթերային,
Քանզի հպարտ են, որ ունեն թավշյա,
Ոսկե ապագա՜ շքեղ, երկնային:

ՄԵՐ ԱՐՓԻՆԵՆ

Վեհ ու լուսեղեն, **գ**արմանահրաշ
Մի աղջիկ է ն**ա**՝ պ**ա**րկեշտ, վեհանուշ,
Սերը խնկաբույր, ե**ր**ջանիկ ոգով,
Շուրջ բոլոր խի **ն դ** ն է շողում հոգեթով:
Արվեստին է ողջ էությամբ տրված,
Անեզր ու անուշ տաղանդով օժտված,
Նրա թովչանքն է նուրբ ու երկնային՝
Նման բյուրեղյա **Ա** կ **ն** ա ջրերին:
Հմայիչ ծաղկի **ն** ր բ **ա** հ ե գ Նրա
Բույրն է ա **ռ** ա վ **ե** լ սրտեր գրավում,
Գերում անվարան ոսկե ծամերով,
Հազար ան ցորդ **ի**՝ դյութիչ նազերով:
Եվ թող ողջունեն ար**փ**իները սեգ,
Ամեն օր երգեն տաղեր ու սիրերգ,
Ձյուները ճերմակ **մ**եր **Ա**րարատի
Դառնան քեզ նվեր հաղթ ու պատվելի:

ՅԵՂԻՆԵԻՆ ԵՎ ԶՈՅԱՅԻՆ

Յայրական տան թանկագին,
Երջանիկ ճայներն անգին,
Ղողանջում են իմ հոգում,
Իրոք՝ վեհ և կաթոգին:
Նվիրված եմ ես եղել
ԵՐԿՆԱՅԻՆ ծնողներիս,
Զոյա բալիկիս պաշտել՝
Ոգեղեն ԳԱՆՁՆ է կյանքիս.
Յուրաքանչյուրին հարգել,
Անկեղծ սիրել եմ, պատվել:

ԱՍՔ ՆՎԻՐՈՒՄԻ

Աշոտ Բլեյան... այր մի իմաստուն՝
Խանդավառ ու ջերմ հոգով պատվելի,
Բարքով խնկելի, ոգով հաղթական,
Նվիրյալ մի անձ հոգեթով, արի:

Անցել է ճամփան հազարամյակի,
Կերտել դարանոց՝ ինչպես մի ամրոց,
Կրթել լուսավոր սերունդ սիրակեզ
Անտրտունջ, անեղծ, վարքով նրբահեզ:

Հիշվում են դարեր, ու դեռ կհիշվեն
Անուններն ազգիս հզոր, լուսաշող,
ԱՇՈՏ Ա ԱՐՔԱ, ԱՇՈՏ Բ ԵՐԿԱԹ,
ԱՇՈՏ ԿԱՌՈՒՑՈՂ Ա ԱՇՈՏ ԿՐԹՈՂ:

Մենք ենք վկաներն այս իրողության
Ու վստահ ենք, որ կշարունակվի
Բազում տարիներ ու տասնամյակներ
Կրթության հեքը՝ փառքով աներեր:

Ցանկանք երջանիկ ու վառ ապագա
Ներկա սերնդին արժանապատիվ,
Եվ թող, որ իրենց ուսուցչի նման
Լինեն միշտ խիզախ, ուսյալ և ազնիվ:

ՄԵՐ ՇՈՂՈՒՆ ԱՍՏՂԸ

Երկնակամարում մեկ աստղ շողաց
Ու փայլեց **ՀԱՅՈՑ ԴՐՈՇԻ** ներքո,
Մեր երկրին իջավ մի նոր **ԼՈՒՍԱԲԱՑ**
Շողոտ ու շաղոտ, ջերմ, վեհաբարո:
Եվ բացեցին վեհ, նոր հորիզոններ
ՀԵՆՐԻԽԻ փայլուն խաղով անթերի,
Թնդում է դաշտը կարոտով անեզր
Երբ դաշտ է մտնում հերոսն անվանի:
Դյուցազունների շարքին է դասվում
Ազնիվ հայորդին՝ թովիչ ու խիզախ,
Խաղովն իր շքեղ հավատ ներշնչում
Հաղթել բոլորին, պայքարել անվախ:
Կտրուկ հարվածներ, մոգական գուլեր՝
Քանի - քանիսն են **ԼԱՎԱԳՈՒՅՆՆԵՐԸ**.
Դժվար չէ հաշվել՝ դա էլ թող անեն
Աշխարհի հմուտ բոլոր **Ա**ստղերը:
- «Ամենալավը **ՄԽԻԹԱՐՅԱՆՆ Է**»,
Ասում է **ՊԵԼԵՆ**՝ ֆուտբոլի **ԱՐՔԱՆ**,
Իսկ նրա խոսքը՝ **ԽՈՍՔ Է ՊԱՏՎԱԿԱՆ**,
Բոլորիս համար վեհ, նվիրական...
ՀԱՍՄԻԿՆ է ասել միշտ՝ **Heno - Heno**,
Ու մենք էլ կրկնել անունն այդ լուսեղ.
Ապրիր **ՄԵՐ ՀԵՆՈ** երջանիկ կյանքով,
Պարգևիր մեզ **ՏՈՆ** խաղով քո գունեղ:

ՆՎԻՐԱԿԱՆ ՁԱՅՆ

Անշեջ կրակն է իր հոգում
Ցնծում ջերմ ու ալիքվում,
Նվհրական ճայնով շողուն
Անուշ տաղ է նա երգում:
Հմա յ քն է սեգ ու նազելի,
Անմար երազ նա ունի.

Վառ աստղերից մեկը դառնալ,
Լինել ոգին արվեստի:
Փայլուն բեմերն են հիրավի
Նրան դարձրել երգչուհի,
Օպերային դերերգեր ու
Լի արիաներ նա գիտի:
Հպարտ է մեր երգչուհին մեծ,
Սիրտն է քնքուշ, բյուրեղյա.
Հուրի - փերի մի հայուհի՝
Անգին պատվի արժանի:

ԱՆԻԻՆ

Աշխարհն է ցնծում, պտտվում - պարում,
Քեզնով զմայլված նազում ու շողում,
Բախիր աստղերի դուռը երկնային՝
Կարոտով կանչում, քեզ են սպասում:

ԱՆԻ ՄԱՆՎԵԼԻՒՆ

Ողջույն սիրելի
ԱՆԻ ՄԱՆՎԵԼԻ,
Հարգանքներս **ՁԵՐ**
Անձին **ՊԱՏՎԵԼԻ.**
Բերել եմ ես **ՁԵՁ**
Նվեր **ԵՐԿՆԱՅԻՆ՝**
«Շողում է **ԱՍՏՂԸ**»
Ռոմանսն իմ **ԱՆԳԻՆ:**

Ա ստղերի բույլն է շողում երկնքում,
Ն երբող ու սիրերգ արարում թովիչ,
Իրական երգն է հնչում քո հոգում
Յենված արվեստին՝ զվարթ ու դյութիչ:

Աստվածային է համբույրդ լուսե,
Րոշ են շուրթերդ՝ մաքրափայլ ու սեգ,
Ու գրավչությամբ մի արևակեզ
Թի կնել ես ասես փառքիդ նրբահեզ:

Յասամաններն են ճամփեքիդ աչքով -
Ու նքով ողջունում՝ ուղեկցում սիրով,
Նվիրում բույրեր հազար նազերով

Յարին շտապող անգին ու անուշ,
Անշեջ կրակը սրտում վառ պահած,
Նիրի ու նինջ թողած դիցուհուն քնքուշ:

ԱՆՅ Ի ԿԵՆԸՄ

Անց ի կենըմ Ձեր տան կշտով՝ տե՛հա Ձեր տան դուռը բաց,

Ասի,- «նըխշուն ըրե՛խանցը պըտի տե՛նաս, հլա կաց»:

Դե, Ալիսան ու Արփինեն ոնց էլ ըլի՛նք ստի են...

-«Մե մոտե՛ցի, խոնարհում տու, առանց տեսնիլ ո՛ր կերթաս»:

Ոտս մի քիչ կա՛խ գցեցի, որ շունչ առնեմ, բարձընամ,

Բալքի ազատ ժամուն հասնեմ՝ մի-մի թա՛ս «խփենք», մըթամ:

Էն ա, մի կերպ հելա վե՛րու, տե՛հա ջուխտըմ «կաքավներ».

Խե՛լքս գնաց, սիրտս մարեց...էլ չհի՛շեմ շատ բաներ:

Ուշքի է՛կա՛ն հենց արթընցա՛ն,- «անփստս, ե՛րազ էր» ասի,

Որոշեցի անձամբ գնամ իմ բալե՛քին ես տե՛սի:

Բախտս պի՛րեց, էրկսին տե՛հա խանում-խաթուն պայմանում,

Օ՛րհնանք տվի, ասի՛ «ես Ձեզ բա՛րի բախտ եմ ցանկանում»:

Համա սիրտս ու՛զում ա, որ «ան՝ խոխեք, դուք լավ ապրեք,

Մատաղ ըլեմ ես Ձեր բոյին՝ երջանկո՛ւթյուն վայե՛լեք»:

ԽԱՉՈ ՊԱՊ
ՇՈՒԼՈՒԽՉԻ

ԵՐԱՋ ՈՒ ՍԵՐ

Գեղեցիկ է ու հմայիչ, նուրբ էակ է հոգեթով,
Երազանքներիս աղջիկն է... սիրտս է մտել նազերով:
Ղամբարով իր լույս է սփռում, լուսավորում Հայրենի
Եզերքներն ու դաշտերը մով, երգ պարգևում գեղանի:
Ցուրտն է վանում իր ժպիտով արևակեզ ու բարի,
Կսիրահարվի ամեն մարդ՝ գեթ մեկ անգամ թե տեսնի:
Ու երազներն են խառնիխումն «շոյում» միտքս անվարան,
«Հրո ճարակ» դարձնում սիրտս հեզ՝ դադարգյուն, անգյուման:
Ինքս եմ փութով այն հանգցնում՝ քանի հոգիս չի լալիս,
Էրված սրտիս «դեղն ու ճարն է» ախր ներսում ման գալիս:
Աբեթի պես դյուռավառ են դարձել սիրտս ու հոգիս,
Լավ եմ զգում, երբ տեսնում եմ նրան անհոգ խնդալիս:
Իկատար ածվի թող այնժամ երզանքը բոլորի,
Սա է սիրո իմ մաղթանքը հղված ծեր ու ջահելի:
Ազնիվ ու վեհ անձն է շողում փայլովն իր սեզ, անթերի,
Նման պայծառ արեգակի լույսի՝ բորբ ու խնկելի:

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐԵՆՑ
(ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆՆԵՐԵՆՑ)

Երազիս եկան թվեր մոգական,
Փարվեցին հոգուս քնքուշ ու անձայն,
Ու մինչ կշողար լուսինը պայծառ
Շրջան կազմեցին՝ բռնեցին շուրջպար:
Մեկ թիվն անգին քույր **տասներկուսին**
Սիրով համբուրեց ջերմ ու կաթոգին,
Սա էլ իր հերթին «խաղի» մեջ մտավ
Եվ աչքով արեց կից **տասնմեկին:**
Այս թվերն արագ մոտեցան իրար
Ու ձեռքով արին թիվ **քսանիննին,**
Սա՛ էլ միացավ կարոտով մի վառ
Շքեղ ու թովիչ, ուրախ «հանդեսին»:
Լուսնի շողերից արբած նրբագեղ
Պարը վերածվեց խնկաբույր տաղի,
Լսվեց մեկ անուն՝ պաշտելի, լուսեղ...
Թվերը մեկեն փոխվեցին տառի:

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐԵՆՑ

ՄԻՐՈՒ ՔԵՐԿՐԱՆՔ

Աստղագարդ գիշերվա շողերով արբած,
Քայլում եմ անհոգ, խանդավառ, ազատ,
Իմ շուրջը կենսուրախ անցորդներ անթիվ
Խոսում են, երգում, զրուցում զվարթ:

Կյանքը վեհ խորհուրդ է ներշնչում՝ թովիչ,
Լուսե ապագա, գունեղ և շողուն.

Միայն թե երջանիկ լինես դու կյանքում,
Համարձակ, արի, բարի և տոկուն:

Լուսավոր պատկերդ է իմ առջև հառնում,
Եվ հոգիս լցնում անհուն բերկրանքով,
Խի՜նդն է քո աչքերում ճառագում անմար,
Ձուլվելով ոգում՝ շենշող, հոգեթով:

Ու մի այլ, երկնային ցնծությամբ գերված
Անցնում եմ ճամփաս՝ հույսով անմեկին,
Որ լույսն է արևի շողալու շուտով
Պայծառ ու անշեջ փայլով խնկելի:

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐԵՆՑ

ԵՐԱԶԱՆՔ

Արդյո՞ք նրան եմ տեսել երազում...
Բազմանշանակ ժպիտը դեմքին
Շողում էր պայծառ՝ արևն աչքերում,
Անհուն բերկրանքից նրբահեզ նազում:

Ու ես կարկամած, սիրով տոգորված,
Խենթուրախ հոգով մի ուրու դարձած,
Հետևում էի նրան ակամա
Մեղմիկ ու հուշիկ՝ գերված, հմայված:

Այժմ աներկբա իմ առջև է նա
Կանգնած հերարձակ, նուրբ ու գրավիչ.
Նույն ժպիտն է վառ փայլում իր դեմքին
Երկնային ու վեհ ցուքերով դյուրթիչ:

Ու ես կարկամած, սիրով տոգորված,
Խենթուրախ հոգով մի ուրու դարձած,
Հետևում եմ լուռ՝ երազն այն հիշում.
-«Նա՛ է»-ասում եմ,- «գտա իմ փերուն»:

Եվ երջանկության լուսավոր շողն է
Ծառագում անթարթ սրտում իմ լուսե,
Երազանքներն են քնքուշ, անմեկին
Հյուսում ապագան հուշերով ոսկե:

Օ՛, փերի է նա վեհանուշ, անբիծ,
Կյանքով խնկելի՛ ազնիվ, անթերի...
Ժպտա, անրջիր, երազիր անեղծ
Ու ապրիր կյանքդ բարքով պատվելի:

ԽԱԶԱՏՈՒՐ ՄԱՐԵՆՑ

ԵՐԿՏՈՂԵՐ, ՔԱՌՅԱԿՆԵՐ

Բանաստեղծություններ, երկտողեր, քառյակներ, երախտագիտության իր խոսքը արվեստակից բարեկամներին ռադիոյով տրվող երաժշտական տարբեր հաղորդումներից հետո.

Իմ խորին երախտագիտությունը, սերն ու հարգանքն եմ հայտնում իմ շատ սիրելիներ, հնչունային հրաշագործ-նվիրյալ **Արփինե Անտոնյանիս** (օպերատորական արվեստ) և փայլուն երաժշտագետ-տեսաբան **Ալիսա Քալանթարյան** պրոֆեսորիս (Ջազ-բենդ և դասական երաժշտություն) իրենց շողշողուն համագործակցության, հանդուրժողականության, երաժշտարվեստի անզուգական բարձունքների նվաճման և ունկնդիրներիս այն ներկայացնելու համար: Մեծ պատիվ է անձամբ ծանոթ լինելս, ջերմագին ողջույններս իմ բարեկամներին:

Սիրելիներ Արփինե և Նանա ջան, սիրով ունկնդրեցի Մեծն Պրոկոֆևիս նվիրված գեղեցիկ ծրագիրն ու շատ հավանեցի, կեցցեք. ողջույններս հարգարժան տիկին ԱԼԻՍԱՅԻՆ:

Պատասխան SMS գրություններից.

Շնորհակալ եմք, շատ սիրալիր եք

(Ալիսա Քալանթարյան)

Շատ շատ շատ շնորհակալ եմք

(Արփինե Անտոնյան)

ԹԵ ՈՍԿԵՂԵՆԻԿ հայոց մեր լեզուն
ԹԱՆԿ է ու կրկին կուգեք այն լսել,
Ապա անպայման դիմեք ԱԼԻՍԱ
ՔԱԼԱՆԹԱՐՅԱՆԻՆ վստահ-անարգել:

Շենշող, լուսավոր ծայնովն աստղափայլ
Կներկայացնի պես-պես պատումներ,
Գրականության, արվեստի շողուն-
Բովանդակալից բազմաթիվ երկեր:

Արե գ Ակ է հուր
ԱԼ ի Սան բարի,
Ո գ Ին երկնաթույր
ԱԼ ու Սիրով լի,
Անձ է Անձկալի:

ԶԱԶԻ նրբահյուս պատմության վկա,
Փայլուն իմ գիտակ ՏԻԿԻՆ ԱԼԻՍԱ,
Սիրով ենք լսում կարոտով անափ՝
Գունեղ ԾՐԱԳՐԵՐՆ անգին-նորոթյա...

Թովիչ արվեստով հմայում եք մեզ.
(խենթացնել...նույնպես «ՅԱԶՈՂՎՈՒՄ» է Ձեռ):
ՇՆՈՐՅԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ, ԿԵՑՑԵՔ

Շնորհակալ եմ Ձեր արձագանքից.
(մի վեհ ԼՈՒՅՍ իջավ ասես երկնքից):

Զգացված եմ Ձեր վերաբերմունքից,
(ցնծում են սիրտս ու հոգիս բերկրանքից):

Լռության մեջ էլ ջերմություն կա բոլր,
Ձմռանն՝ առավել տաք և բերկրալի.
Շնորհակալ եմ իմ ՍԻՐԵԼԻՆԵՐ
Ծրագրի համար վեհ ու խնկելի...

Մեռնեմ ՊԱՇՏԵԼԻ արձագանքողին.
(ասել եմ՝ կասեմ, - «ՔՈՒՅՐՍ է իմ անգիւն»):

Ստացա գիրդ ՌՎ ՍՔԱՆՉԵԼԻ.
(ԴԻՑՈՒՅԻ ունեմ՝ ԱՇԽԱՐՅԸ ՉՈՒՆԻ):

Ամառային անձրևն անուշ
«ՁԱՅՆԱԿՑՈՒՄ» էր ԾՐԱԳՐԻԴ,
Արթնացնում էր ջերմ ու քնքուշ,
Բազում հուշեր կենսախիղ:

Էն գլխից գոլած ԴԻՑՈՒՅԻՍ է վես.
(Նրբագեղ, թովիչ, շքեղ-ԲԱՐԵՏԵՍ):
(խնդալ անհապաղ):

Խոսք ունես-ասա՝ պարզ, հասկանալի.
(ինչպե՞ս ԿԸՆԿԱԼՎԻ... ԴԻՑՈՒՅԻԴ կասի):
(չուշացնել խնդալը):

ԴՈՒՔ ՅՐԱՇՔ ԵՔ, ԱՆՆՄԱՆ ԾՐԱԳՐԻ ԷՐ...
ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ

Մեր կողքին է ՆԱ, մի «խենթ ու կրակ»
Ռոմանտիկ ՖԵՅԱ՝ սեգ- ՅՈԳԵՅՄԱ,
ԲԱՐՔՈՎ գեղանի, ՁԻՐՔՈՎ խնկելի,
Հուսաթով անափ մի ՀՈՒՐԻ-ՓԵՐԻ:

Իմ խորին շնորհակալությունն եմ հայտնում
ՆԱՐԵԿԱՑԻ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԻՈՒԹՅԱՆ հիմնադիր
ՆԱՐԵԿ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՅԱՆԻՆ

այս գրքույկի ձևավորմանն ու տպագրմանը օժանդակելու,
ինչպես նաև ԳԱՅԱՆԵ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆԻՆ (տնօրեն),
ՀՈՒՓՍԻՄԵ ՊՈՂՈՍՅԱՆԻՆ (համակարգչային շարվածք),
ԴԱՎԻԹ ԲԵՐԲԵՐՅԱՆԻՆ (լուսանկարիչ)
և ՄԱՐՏԻՐՈՍ ԴՈԼՄԱՋՅԱՆԻՆ (դիզայներ)
աջակցության, սրտացավ վերաբերմունքի և անբասիր
աշխատանքի համար:

ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

ՆԱԽԱԲԱՆ	3
Ալինա Փահլևանյան	6
Նունե Իսրայելյան	7
Աստղիկ-Ռուդիկ	8
Եվա-Կոնստանդին	9
Անահիտ-Միեր	10
Կարինե Բրուտյան	11
Նունե Աթանասյան	12
Աննա-Շահեն	13
Ալիսա Քալանթարյան	14
Արփինե Անտոնյան	15
Ալիսա Քալանթարյան	16
Մարիաննա-Արմեն	17
Նազենի Հովհաննիսյան	18
Նելլի Ավետիսյան	19
Սերգեյ Խաչատրյան	20
Լուսինե Խաչատրյան	21
Արուս Աճեմյան	22
Ռուբեն Մաթևոսյան	23
Մերի Առաքելյան	24
Մարտին Վարդազարյան	25
Աստղիկ Մարտիրոսյան	26

Վահե Հայրապետյան	27
Կարինե-Հարություն Թովհիկյաններ	28
Սիլվա Յուզբաշյան	29
Սվետլանա Նավասարդյան	30
Աշոտ Բլեյան	31
Արուսյակ Սահակյան	32
Թովմաս Պողոսյան	33
Աննա Ավդալյան	34
Տիգրան Մանսուրյան	35
Սենորա Գյուլբուդադյան	36
Սերգեյ Սմբատյան	37
Հասմիկ Սարգսյան	38
Ջուլիետա –Արտաշես Քալանթարյաններ	39
Անի Հարությունյան (Անի Մանվելի)	40
Օմար Պապիկյան	41
Արմինե Գրիգորյան	42
Հակոբ Խալաթյան	43
Հասմիկ Ասատրյան	44
Սերգեյ Մարկոսյան	45
Սոֆա Արծրունի	46
Սեդրակ Երկանյան	47
Արմենուհի Դիլանյան	48
Գեղամ Լալայան	49
Անահիտ Նավասարդյան	50
Գևորգ Եղիազարյան	51
Գրետա Անտոնյան	52
Հրաչյա Մովսիսյան	53
Յանա Դարյան	54
Լևոն Սարգսյան	55
Սոնա Վերդյան	56

Արմեն Ամիրյան	57
Արմինե Երզնուի	58
Էդուարդ Թադևոսյան	59
Գայանե Սահակյան	60
Շուշանիկ-Մավր	61
Այա	62
Տիգրան Յեքեքյան	63
Յեղիսե-Զոյա	64
Կարինե-Դավիթ Ղազարյաններ	65
Անի Մինասյան	66
Ռուբեն Ասատրյան	67
Քնար Դուրգարյան	68
Երվանդ Երզնկյան	69
Լիլիթ Թումանյան	70
Վարդ Մանուկյան-Յովիկ Յովեյան	71
Մարիա Պապյան	72
Մարկ Գրիգորյան	73
Յասմին Մարտիրոսյան	74
Գագիկ Եգանյան	75
Լիլիթ Աղբալյան	76
Յայկ Զաքոյան	77
Ալիսա-Արփինե	78
Արթուր Իսաիրյան	79
Ալիսա-Աստղիկ	80
Կարեն Շահգալոյան	81
Լուսինե Սարգսյան	82
Նարեկ Յարությունյան	83
Անի Զեյթունցյան	84
Նանա Թադևոսյան	85
Նարա Շլեպչյան	86

Վարդ-Շողեր-Վաչե-Հովհիկ Հովեյան	87
Քնար-Լուսինե	88
Լիլիթ Մակունց	89
Գայանե Խաչատրյան	90
Նիկոլ Փաշինյան	91
Մարտիրոս Դովմաջյան	92
Արտաշես Քալանթարյան	94
Էքսպրոմտ	95
Արևն է ժպտում	96
Նարա Շլեպչյան	97
Մոնդի եղբայրն եմ	98
Իմաստուն կին	99
Անցնող տարիներ	100
Ալիսային	101
Ալիսային եւ Աստղիկին	102
Մեր Արփիներն	103
Հեղինեին եւ Հոյային	104
Ասք Նվիրումի	105
Մեր շողուն աստղը	106
Նվիրական ծայն	107
Անիին	108
Անի Մանվելիին	109
Սոնետ	110
Անց ի կենըմ	111
Երազ ու սեր	112
Շուրջպար	113
Սիրո բերկրանք	114
Երազանք	115
Երկտողեր, քառյակներ	117

ՆԵՐՔՈՂՆԵՐ
ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

Ձևավորող և էջադրող՝
Մարտիրոս Դոլմաջյան

Սրբագրիչ՝
Մարինե Հարությունյան

Համակարգչային շարվածքը՝
Հռիփսիմե Պողոսյանի

Գործադիր պրոդյուսեր՝
Նարեկ Յարութիւնեան

ISBN 978-9939-9085-5-7

© ՆԱՐԵԿԱՅԻ ԱՐՎԵՍՏԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ, 2019
© ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ ԽԱՉԱՏՈՒՐ, 2019

